

Teeparonit

Matka Kiinaan

Earl Grey

Sir Twinings

11.07.05

Paroni klubilla

Posted in Earl Grey, Paroni klubi at 2:45 pm by Sivustakatsoja

Jaahas, olinkin liian aikaisin klubilla, Sir Twinings ei vielä ole saapunut paikalle. Noh haittaako tuo nyt toisaalta mitään, tässä odotellessa ehdin nauttia jonkun lasillisen hyvää Whiskyä ja sikarin.

Täytyy varmaan käskeä kotona howimestaria tarkistamaan kellot oikeaan aikaan, jotta en erehtyisi johonkin tylsempään paikkaan liian aikaisin.

Sieltähän se klubin hovimestari saapuukin tuoden suosikki Whiskyäni Macallania. Aaaah. kyllä elämä on ihanaa, mutta kyllä saisi se Twiningsin jo kohta saapua, niin pääsisimme suunnittelemaan sitä matkaa. Odotellessani voisinkin toisaalta käydä tapaamassa muita tuttuja.....

11.08.05

Suunnittelua Twiningsin kanssa

Posted in Paroni klubi at 9:15 am by Earl Grey

Vihdoinkin Sir Twinings saapuu, on kuullema antanut tiluksensa työntekijöille lopun päivää vapaaksi. Todella hieno ja jalo teko, pitäisi varmaan joskus minunkin...

Keskustelemme tulewasta matkasta, olemme suunnitelleet menewämme hieman metsästämään, ehkä saamme jonkun linnun tai sitten emme. Todennäköisesti otamme mukaan rouwa Hildusen miehen, hän kun on huomattavasti parempi metsästäjä kuin me Twiningsin kanssa yhteensä. Näin saisimme seuraavaksi päiväksi jotain hyvää esim. riekonrintaa. Saunomme; kyllä, olemme sir Twiningsin kanssa oppineet nauttimaan myös saunomisesta- kiitos kuuluu neitin Hunajaiselle.

Ei suinkaan pidä käsittää wäärin, hywänen aika sentään, hänhän wain pesee selät, ei kai siinä mitään kummallista ole?

Matkaan olemme siis suunnitelleet lähtewämme wiikonloppuna. Olen jo päättänyt antawani

wapaata kartanoni wäelle siksi aikaa, kun olen poissa. Twinings on luvannut ottaa mukaan hänen tiluksiltaa maanmainioita pottuja, sellaisia joista Hildunen sitten osaa loihtia makoisia uuniperunoita. Samoin Twiningsin tilalta tulee matkaan wiinit, minä puolestani lupasin ottaa oman panimoni oluita.

Jos emme onnistu metsästyksessä (tai siis Hildusen mies), niin totesimme woiwamme tilata paikallisesta teurastamosta herkkuja. Luulemme pärjääwämme näillä ewäillä wiikon werran.

11.10.05

Tiedonmurusia

Posted in Earl Grey at 7:27 pm by Earl Grey

Ollessani yötä majatalossa, kyselin majatalon isännältä olisiko hän mahdollisesti nähnyt sen ja sen näköistä miestä (yritn parhaani mukaan kuwailla Twiningsia). Isäntä muistelee, että edellisenä yönä majatalossa olisi pysähtynyt kaksi miestä, joista toinen kyllä vastasi tuntomerkkejä. Tyytywäisenä tiedosta, että Twinings on ilmesiseti aawistusteni mukaan menossa metsästysmajalle, nukuin yöni rauhallisemmin kuin edellisen. Aamulla syötyäni maittawan aamupalan, jatkoin matkaa kohti metsästysmajaa. Mielessäni käwisee myös ajatus siitä, että Herkko Hildunenkin saattaisi olla matkalle sinne. No kohtahan tuo nähdään.

Käsken hewoseni kowempaan wauhtiin.....

Takaa-ajo

Posted in Earl Grey at 9:17 am by Earl Grey

Saawuttuani Sir Twiningsin kartanolle, törmään hänen palweluswäkeen joka on aiwan poissa tolaltaan isäntänsä katoamisen wuoksi. Kyselen hänen howimestariltaan, mitä on tapahtunut. Hän kertoo Sir Twiningsin kadonneen, samoin kuin hänen paras ratsunsa (paronilla on tapana kutsua

pyöriään ratsuiksi, kun ei uskalla oikean ratsun selkään, tai näin hän ainakin väittää, täytyy joskus kysyä asian oikea laita).

Tämä nyt vaikeaksi menee mietin, pyydän päästä tutkimaan paronin huonetta, ja totean myös hänen reppunsa kadonneen, kyselen kyökistä vielä muutaman asian ja tulen siihen johtopäätökseen, että Twiningsin on täytynyt lähteä etsimään Hildusta, koska ewäät Twinings on myös ottanut mukaan..

Mutta mistä lähteä etsimään? Yhtäkkiä keksin, asiahan on aiwan päiwänselwä, paroni Twiningsin on täytynyt lähteä metsästysmajalle. Täytä laukkaa takaisin omalle kartanolle. Otan sieltä parihevosvaunut ja lähden matkaan kohti metsästysmajaa. Jossain waiheessa matkaa huomaan Twiningsin pyörän tienlaidalla, nakkaan waunujen perälle ja jatkan matkaa, toiwoen saawani Twiningsin kiinni, samalla ihmetellen kuinka pitkälle mies onkaan ehtinyt pelkässä jalkapatikassa. Toisaalta onhan hänellä monen tunnin etumatka.

Kohta alkaa hämärtää ja joudun hakeutumaan matkan warrella olewaan majataloon ennen pimeän tuloa. Huomenna olisin perillä metsästysmajalla ja näkisin osuiko arwaukseni oikeaan....

Puhalluksia

Posted in Sir Twinings, Metsästysmajalla at 9:21 pm by Sir Twinings

Pyörät jauhavat hetken tyhjää, käsi heilahtaa ikkunassa ja vinha ajopeli ujeltaa ajatustani nopeammin pihapiiristä. Ojentaudun koko paronin pituuteeni ja silmäilen minun ja Earl Greyn yhteistä omaisuutta. No myönnettäköön, ehkei tämä asumus aivan Herttualle kelpaisi. Kyllä se kuitenkin muutaman paronin majoittaa, vaikka ulkomuoto alkaa kyllä jo hieman muistuttaa isäntänsä satamassa uinuvia laivoja.

Nousen nitiseviä rappusia ja tartun ovenkahvaan. Sen herraskaiset kuvioinnit palautuvat mieleeni. Avaan oven ja astun sisään.

Jähmetyn paikoilleni ja kevyt henkäys viheltää huulillani.

11.10.05

Wihdoinkin perillä

Posted in Earl Grey, Metsästysmajalla at 10:05 pm by Earl Grey

Olen ajanut jo useamman tunnin Twiningsia takaa aamun jälkeen, enää ei menisi kauaa kun olen perillä. Hewoset alkavat olla jo aika väsyneitä, joten joudun hidastamaan matkantekoa, ettei minulle käwisi kuin Twiningsille ja joutuisin jättämään ajokkini tien warteen.

Wihdoin saawun perille metsästysmajallemmee, huomaan ulkoowen olewan auki, joten ilmeisesti ainakin joku täällä on. Toiwottawasti ei kuitenkaan kutsumattomia wieraita. Irrotan hewoset kärryistä ja wien ne hieman siwummalle laiduntamaan. Lähden kulkemaan awointa owea kohti, astun jännittyneenä portaille, ne narisewat ilkeästi (pitäsi warmaan sanoa mestari Swansonille, että hän korjaisi ne).

11.11.05

Fasaanijahti?

Posted in Sir Twinings, Metsästysmajalla at 6:31 am by Sir Twinings

Rouva Hildunen pitää huolta metsästysmajastamme. Vaikka ajan hammasta vastaan taistelemisen johtaa ennen pitää tappioon, on hän silti suoriutunut naisihmiseksi hämmentävän hyvin. Vaatiihan paronitason majan korjailu voimia ja sinnikkyyttä.

Nyt katsettani kuitenkin kohtaa näky, jossa ei silmä lepää. Sen sijaan lepäävät tuolit, pöydät, sir Greyn ampuman fasaanin kehystetty pää (kyllä, moukan tuuria, sanoisin) sirpaleiset keittiötarvikkeet, isoisäni seinällä roikkunut tussari sekä sekalainen joukko erinäisiä tarvekalua (en tajunnutkaan, että tavaraa on näin paljon) huiskin haiskin ympäri lattiaita.

Nurkassa kyyhöttää Herkko Hildunen.

11.11.05

Sekaisin

Posted in Earl Grey, Metsästysmajalla at 12:02 pm by Earl Grey

“Mitä ihmettä täällä oikein tapahtuu!” huudahdan kun saavun sisälle sekamelskan keskelle, suurella taidolla ampumani fasaanin pääkin lojuu lattialla. Nurkassa Twinings yrittää rauhoitella Herkko Hildusta. Saan kuulla, että rouva Hildunen on sairastunut ja sen vuoksi Herkko on poissa tolaltaan. Jostain kumman syystä hän on sekoittanut koko metsästysmajamme.

Turha minun on enää kolmanneksi pyöräksi Herkon ja Twiningsin luo, tiedän ystäväni osaavan tämän asian hoitaa. No metsästysretkemme sai näköjään uuden käänteen. Wihjaan Twiningsille, että hänen kannattaisi ehkä wiedä Herkko jonnekin rauhoittumaan. Hän vie Herkon saunarakennukselle, onneksi myös siellä woi yöpyä.

Ei kai tässä auta muu kuin kääriä hihat ja alkaa järjestellä paikkoja. Hetkinen, minähän olen Paroni. Menen takaisin hewosten luo ja waljastan taas waunut ja mennessäni huikkaan Twiningsille menewäni käymään mestari Swanssonin luona.

Menen awoimesta owesta sisään.....

11.11.05

Uusia suunnitelmia

Posted in Earl Grey, Metsästysmajalla at 12:31 pm by Earl Grey

Kun olen saanut walmiiksi hoidettawat asiat, saan uuden ajatuksen. Soitan uudelleen kartanolle ja kerron Jeewesille, että käy samalla sanomassa Twiningsin howimestarille ja sisäkölle, että tulevat hekin metsästysmajalle. Samoin tuowat Twiningsin wiiniä lisää.

Tyytywäisenä aikaansaannoksiini menen takaisin metsästysmajalle.

Siellä mestari Swansson on jo odottamassa, kerron hänelle uudesta ajatuksestani, jotta emme pelkästään korjaisi metsästysmajaa, vaan myös laajentaisimme sitä, sen verran, että myös tarpeen vaatiessa sinne mahtuisi enemmänkin ihmisiä, jos vaikka päätämme pitää rapujuhlat syksyllä. Samoin ehdotan Swanssonille, jos hän alkaisi pitää huolta muutenkin metsästysmajastamme, koska rouva Hildunen ei enää jaksa yksin ja Herkko Hildunenkaan ei tunnu enää olevan parhaissa voimissaan. Hilduset voisivat sitten auttaa Swanssonia parhaansa mukaan.

Jos Swansson tuntuu tarwitsevan apuvoimia, hän palkkaa niitä. Swansson lupaa harkita asiaa ja lähtee takaisin hankkimaan tarvikkeita.

Menen saunarakennukselle katsomaan Twiningsia ja Hildusta. Mennessäni mietin, että onneksi viimeinen teenhakureissu oli onnistunut ja sain ihan hyvät voitot kulujen jälkeen.

Saunarakennukselle päästyäni näen, että Hildusta saatetaan lääkärin ajopeliin....

Twiningsin ilmeessä on todellista tuskaa, tuntuu kuin paroni olisi vanhentunut silmissä.....

11.12.05

Elämä on paronihaasteita

Posted in Sir Twinings, Metsästysmajalla at 11:37 am by Sir Twinings

Luon vielä silmäyksen saunarakennuksen hämyiseen tunnelmaan. Rouva Hildunen, jonka lopulta löysin marjastamasta Hillasuon takaa (hänen normaali paikkansa mennä tuulettumaan täällä majalla ollessaan) istuu miehensä vieressä tammisen barokkipöydän äärellä pitäen tätä kädestä. Ilmassa on rakkautta. Hymyilen hiljaa mielessäni. Hildusten pitkä ja myrskyisä avioliitto saa jälleen uuden käänteän. Poistun rakennuksesta painaen hiljaa oven kiinni takanani.

Sitten mieleni kiintyy jo seuraavaan haasteeseen. Tätähän se elämä on, lukuisten vaativien tehtävien suorittamista peräperää. Toistaiseksi olen suoriutunut kaikesta paronimaisen hyvin. Sir Grey on haastanut minut tennisotteluun. Hän on myös kutsunut omaa väkeäni majalle. Mainiota. Saanpahan voitolleni runsaasti todistajia!

Rystyni on vahva, kunhan saisin vain syötön kulkemaan rennosti...

11.13.05

Lämmitystä ja saunomista

Posted in Earl Grey, Metsästysmajalla at 10:20 am by Earl Grey

Niinhän siinä sitten käwi, että Twinings voitti minut menen tullen ja vastuulleni tuli saunan lämmitys. Mikäs siinä sitten kuin saunarakennukselle, wai pitäisikö sittenkin lämmittää rantasauna, kun Hilduset owat nyt siellä saunarakennuksella.

Hiljalleen wihellessin käweleksin rantasaunalle laitan tulen ensin takkahuoneeseen ja sitten saunan puolelle.

Täytyy käydä wielä sanomassa Jeevesille, että tuo saunajuomat rantasaunalle. Laitan wielä muutaman puun pesään ja käwelen takaisin majalle. Siellä paroni Twinings on kertoamassa uudelleen ja uudelleen hienosta rystylyönnistään, kyllähän se kieltämättä oli aika waikea palautettava.

Sanon Twiningsille, että lämmitinkin rantasaunan. Jeeves lähtikin jo wiemään juomia, toiwottawasti muistaa lisätä puita kiukaan alle. Keskustelen wielä kokin kanssa, onko hänellä kaikki tarwittawa. Ja siirryn sitten majan olohuoneeseen toiseen kerrokseen, jossa Twinings katselee ikkunasta ulos, kun työntekijämme keräävät marjoja pensaista. Päiwä on jo pitkällä, ja toteamme, että woisimme samantien päästää työntekijät wiettämään wapaata. Awaaan ikkunan ja huudan työnjohtajamme Karlssonin lähemmäs. "Sanokaa kaikille, että woivat lähteä tänään kotiin aikaisemmin ja ottawat waiikka pullollisen wiiiniä kellaristamme".

Karlsson menee ja kohta kuuluu taas hurrausta pihalta, kun työntekijät lähtewät koteihinsa, miehet hattujaan heiluttaen ja naiset huiwejaan heiluttaen.

Kyllä täytyy sanoa, että taas kerran on hywä olla paroni.....

11.15.05

Mielen kihelmöintiä

Posted in Sir Twinings, Metsästysmajalla at 8:50 pm by Sir Twinings

Paras paikka maailmassa. Mikään ei voita metsästysmajan rantasaunan vitaalisia löylyjä, jotka kihelmöivät iholla kilvan koivuvihdan kanssa. Ah tätä aistien sinfoniaa. Mieli käy rystylyöntiä yhä uudelleen ja uudelleen läpi ja kun hetkiseksi uupuu, alkaa mielikuvaharjoittelu rennosti polvien notkistuksesta lähteneellä ykkössyötöllä...

Olen jo uuvuttanut lauteilla istuvat kumppanini. Earl Grey, Jeeves ja Herkko ovat kaikki kuunnelleet kohteliaan ystävällisesti, mutta huomaan, että olisi pikkuhiljaa aika siirtyä aiheessa eteenpäin.

Tilanteeseen tuleekin korjaus pikemmin kuin kukaan meistä ehtii aavistaakaan...

11.19.05

Herttaisia vieraita

Posted in Sir Twinings, Metsästysmajalla at 12:32 pm by Sir Twinings

Olo on kyllä melkomoisen mukava. Mieleni kiinnittyy metsästysmajalla meitä odottaviin herkkuihin ja vesi herauttaa kielelle. Erityisesti minua kiinnostavat Earl Greyn Intiasta mukanaan tuomat vanhat tutut teelajikkeet, joiden maku hivelee aistejani aivan liian harvoin. Sattumoisin mukana on nyt myös kiinalaisia lajikkeita, jotka ovat Greyn mukaan osoittautuneet yllättävän hienostuneiksi, jopa paronin arvolle sopiviksi.

Katson ystävääni Greytä ja avaan suuni kysyäkseni kiinalaisen heichan makuhermoja kutittelevasta vaikutuksesta, mutta huomaan kummallisen ilmeen hänen kasvoillaan. Kaikki kolme saunatoveriani tuijottavat savuisesta ikkunasta ulos järvelle. Katson ulos ja kohtaan saman näyn kuin hekin.

Kaukaa lähestyy kirkkovene. Veneen käsittelystä huomaa, että soutajat eivät ole ensimmäistä kertaa asialla. Airot kohoavat ja työntävät isoa venettä eteenpäin tismalleen tasatahtiin.

Lauteilta pihahtaa neljästä suusta yhtäaikaan epätoivoinen vaikerrus:

“Herttua...”

11.20.05

Ohuet paronit kiitävät

Posted in Sir Twinings, Metsästysmajalla at 6:07 pm by Sir Twinings

Varmaan tällaisia näkyjä Finlandian metsissä on aiemminkin nähty, mutta tunnelma niissä takuulla on ollut korkeampi. Neljä höyryävää miestä kiittää ilkosillaan kukin toinen toistaan nopeammin mäkeä ylös.

“Nyt tuli kiire”, huikkaan Earlille.

“Tarkista sinä yläkerta, niin minä katson josko alhaalla on vielä kaikki kunnossa. Jeeves, käy varmuuden vuoksi piilottamassa tänne rahtaamamme teelasti. Ja Herkko, etsi rouwa Hildunen käsiisi, epäilen, että häntäkin vielä tarvitsemme...”, latelee Sir Grey näennäisen paronimaisesti.

Katsahdamme toisiimme ja huomaamme kumpikin, että paroni on katseistamme kateissa.

Metsästysmajan portailla olemme törmätä neiti Hunajaiseen. Harmitus, nyt jäi sitten tämäkin selänpesu väliin.

Säntään portaat yläkertaan. Kaikki näyttää olevan kohtuullisen kunnossa. Silmäkulmastani näen ikkunaruuudun, rannalla raskas vene kohahtaa maihin...

11.24.05

Herttua saapuu

Posted in Earl Grey, Metsästysmajalla at 10:10 pm by Earl Grey

Pahuksen pahus, manaan mielessäni, juuri kun meidän piti päästä kunnolla sanumaan kaiken tämän episodin jälkeen, niin eikun uutta episodina pukkaa. Herttua Grünberg saapuu pitkin järwenselkää. On ilmeisesti huomannut sawun joka tuli saunastamme. En taaskaan muistanut, että olisi pitänyt tarkistuttaa ettei Herttua ole omalla huwimajallaan. Hänellä on aina tapana tulla "kyläilemään", tosiasiaassa hän on wain ja ainoastaan kiinnostunut teestämme. Hänelle pitäisi aina antaa ilmaiseksi teetä, koska olemme häneltä ostaneet maat joilla metsästysmajamme sijaitsee.

Juuri kun Jeeves on saanut piilotettua teet, kuulen kun ulko-owelta alkaa kuulua kopsetta. Käsken Jeevesiä ottamaan Herttuan vastaan. Samalla kuulen kuinka kyökin owi käy myös, Herkko on ehtinyt kuin ehtinyt hakea rouwansa kyökkiin awustamaan kokkia. Onneksi siiwous on jo suoritettu, eikä Herttua saapunut juuri silloin kun täällä oli se kaamea sekasotku.

Toiwotamme Twiningsin kanssa Grünbergin terwetulleeksi. Soutajat lähtewät kuulemma takaisin, tämä tietää sitä, että Herttua aikoo nauttia wieraanwaraisuudestamme siis pidempään kuin hetken. Mietin kuumeisesti olisiko hän saanut jostain wihiä onnistuneesta teenhakumatkastani. Samalla kun Jeeves tarjoilee herttualle wiiniämme, Twinings käy waiwihkaa antamassa ohjeita omalle howimestarilleen, joka kiirehtii samantien kyökkiin.

"Kuinkas herrojen paronien teebusinekset sujuvat?" kyselee herttua muka wälinpitämättömänä. Onneksi Twinings ehtii vastaamaan omasta puolestaan, niin minun ei tarwitse walehdella. Herttuan ilmeestä näkee, ettei hän ole oikein tyytywäinen kuulemastaan. Itse päästän sellaisen puolittaisen walkoisen walheen ja kerron niiden menneen huonosti, etten ole oikein saanut kunnollista laatua ja sitä huonoakin kowin wähän. Se hywä mitä sain, toin Herttualle. Kutsun Jeevesin luokseni ja anna hänelle ohjeen tuoda herttualle sen mitä toimme ja samalla isken silmää. Jeeves lähtee hakemaan teetä herttualle.

Tiedän kokemuksesta, että Jeevesiin woi luottaa, hän ottaa sopiwan määrän teetä pieneen säkkiin ja

tuo Herttualle. Herttuan ilme kirkastuu heti kun hän saa säkin. Samaan aikaan alkaa kyökistä leijua herkullinen ruoan tuoksu, rouwa Hildunen siellä laittaa parastaan....

11.25.05

Keskustelua ja illallista

Posted in Earl Grey, Metsästysmajalla at 7:32 pm by Earl Grey

Herttualla on korvat ja silmät muuallakin kuin normaalilla ihmisellä. Tällä tarkoitan sitä, että hän kuulee juorut ja uutiset nopeammin kuin uskoisikaan. Vasta olemme päättäneet tekewämme laajennuksen majaamme, kun herttua jo tietää asiasta.

“Olette sitten päättäneet laajentaa metsästysmajaanne”, kyselee herttua, kuin ohimenne, aiwan kuin ei muka tietäisi asiasta mitään. Katselemme Twiningsin kanssa toisiamme, ja woimme taas kerran todeta herttualla olewan ilmeisesti melkoinen verkosto ihmisiä, jotka kertovat hänelle mitä hänen naapurissaan tapahtuu. “Kyllä, Herttua, näin on” vastaan, “olemme päättäneet laajentaa majaamme, jotta woisimme olla täällä useammin ja mahdollisesti pitää joskus myös joitakin juhlia, nythän majamme on walitettawasti juhlien pitämiseen liian pieni.”

“Emme tarkoita, että se olisi millään muotoa huono” ehättää Twinings lisäämään, koska tiedämme majan olleen ennen wanha Herttua Anders Grünbergilla, wieraamme isällä. Waikka maja onkin nykyisin omistuksessamme, emme halua millään muotoa loukata Herttuaa, hän kuitenkin on tärkeä henkilö kylällä.

Pyydämme Hetrttuaa siirtymään saliin, jossa woimme nauttia aperitiivit, ennenkuin rouwa Hildunen tarjoilee illallisen. Pyydän Jeevesiä tarkistamaan kyökistä, missä vaiheessa siellä ollaan., ja koska illallinen tarjoillaan. Tiedämme herttuan olevan perso hyvälle ruoalle, siitä kielii jo hänen hieman pyylewä olemuksensa. Ei silti, että en itsekin pitäisi hyvästä ruoasta, jomasta ja seurasta, sen vuoksi usein käynkin paroniklubilla.

Ruoan syötyämme herttua kysyy olisiko meillä mahdollisesti sauna lämmin? Onneksi Twinings oli

kaukaa wiisas ja käski oman howimestarinsa pitämään saunan lämpimänä, joten siirrymme rantasaunalle.....

Kyllä paronin elämä olisi helpompaa ilman herttuota, ajattelen mennessämme saunalle.

Saunomista

Posted in Earl Grey, Metsästysmajalla at 7:47 pm by Earl Grey

Pääsemme rantasaunalle, alkaa olla jo pimeä, mutta onneksi kynttilä walaisee sen mitä tarwitaan, ja takkahuoneessa loimuaa tuli. Samaan aikaan kun Herttua käy uimassa, pidän Twiningsin kanssa pienen sotasuunnitelman Herttuaa warten. Päätämme, antaa luonnon hoitaa herttuan pois pelistä. Tässä kohtaa on pakko sanoa puolustukseksemme, että ei pidä tehdä wielä hätiköityjä johtopäätöksiä aiheesta.

Jeeves saa luwan käydä hakemassa majalta hieman konjakkia ja wiskiä, samoin kuin tuoda hieman palanpainiketta kyökistä, Teiningsin howimestarin lähetämme neitin hunajaisen luokse, korostaen kuitenkin, että howimestari tulee sitten kertomaan meille, kun Hunajainen on paikalla, jotta Twinings pääsee kertomaan hänelle suunnitelmasta.

Siihen saakka uskomme pärjääwämme yhden Herttuan kanssa.

Kohta Herttua tuleeikin jo uimasta ja toteaa weden olewan aika lämmintä. Menemme takaisin saunomaan. Samalla kuulen kuinka Jeeves tulee jo takaisin, tuoden mukanaan koria joissa tilaamani tawarat. Otamme kunnan löylyt, jotta Hettualle tulisi kunnan jano. Sitten kuulemme kuinka Twiningsin howimestari saapuu, Twinings pahoittelee kohteliaasti poistumistaan ja menee muka ulos wilwoittelemaan...

11.26.05

Suunnitelman toteutusta

Posted in Earl Grey, Metsästysmajalla at 12:23 pm by Earl Grey

Sillä aikaa kun Twinings on ulkona, minä tarjoan Herttualle olutta omalta panimoltani, ja hywinhän tuo tuntuu maistuvan mietin mielessäni, suunnitelma etenee odotetusti. Menemme waihteeksi wilwoittelemaan Herttuan kanssa takkahuoneen puolelle, tarjoilen samalla herttualle Wiskiä. Kohta saapuu myös Twinings takkahuoneen puolelle. Syömme pikkuisen hiukopalaa, samalla pidämme huolen Twiningsin kanssa, että Herttualla on lasi koko ajan täynnä.

Vaikka Herttua on huwin tietoinen kylän tapahtumista, on meilläkin yksi walttikortti käytettävänäamme, neiti Hunajainen, tuo aina niin mukava neito, joka käy pesemässä selät kun olemme saunomassa. Mutta asiaan, satumme tietämään, että Herttua on aivan heikkona vaaleisiin neitoihin, varsinkin neitin Hunajaiseen, joten olemme kutsuneet hänet pesemään myös Herttuan selän.....

Aina roiskuu kun rapataan

Posted in Earl Grey, Metsästysmajalla at 3:07 pm by Earl Grey

Muistan joskus jonkun sanoneen, itsellni ei ole kokemuksia sellaisesta.

Nyt alkaa näyttää siltä, että on aika neiti Hunajaisen saapua, koska Herttua alkaa olla aika päissään. Päätämme vielä kerran mennä saunan puolelle ja samalla annamme Jeevesille merkin, ja kohta pesuhuoneen puolelta kuuluukin naisääni, joka kysyy "Täälläkö sitä selänpesua tarvittiin?".

Herttuan jo sumentuneisiin silmiin syttyy taas pieni palo, kun hän kuulee naisäänen joka kyselee selänpesusta. Katsoo meitä epäilevästi ja alkaa kawuta alas lauteilta. Sitten herttualle iskee pienen puoleinen paniikki saunan owella, kun hän huomaa kuka selänpesijä oikein on. "Neiti Hunajainen" parkaisee herttuamme, hänet on yllättänyt ilman rihman kiertämää nainen, jota hän on katsellut jo

pitkään.

Ei siinä auta herttuunkaan enää peruutella, koska olemme Twiningsin kanssa tulossa samalla owenawauksella ulos saunasta. Twinings toteaa wain paronimaisella ylwäydellä, “kyllä herttua on nyt vain hyvä ja käy pesulle, kyllä neiti Hunajainen osaa pestä, ei häntä kannata pelätä”. Menemme itse takkahuoneen puolelle. Kohta kuuluu pesuhuoneen puolelta kiljahdus” Herttu on hyvä ja pitää kätensä aisoissa” sitten kuuluu läimähdys ja kuinka vesi lentää ja sen perään miehinen karjahdus. Ja hetken päästä herttuaa tuodaan takkahuoneeseen naama punaisena, kysymme herttualta mikä mahtaa olla. Johon herttua toteaaa että “Minun on varmaan parasta lähteä kotiin” voisiko vaikka Jeeves viedä hänet.

Utelemme naama peruslukemilla, miksi nyt jo, iltahan on vasta aluillaan....

Kerätessään vaatteitaan herttua mutisee jotain väsymyksestä ja lähtee nopeasti ulos, pahoitellen ettei jaksanut pidempään. Herttuan mentyä, pyydämme neiti Hunajaisen takkahuoneeseen, kaikki oli mennyt ihan kuin oletimme. Herttua oli hieman hipaissut waromattomasti Hunajaisen takapuolta tämän käwelyä hakemaan lisää wettä, ei siis ollut malttanut mieltäänja neitin oli antanut herttualle korvatiolikan ja heittänyt ämpärillisen jääkylmää wettä herttuan päälle. Tiesin etukäteenherttuan heikkoudesta ja koska Herttualle on paha tapa jäädä wiikoksikin “wierailemaan”, päätimme tehdä asian eteen jotain. Tämän wuoksi olin käsenyt Jeevesin kysymään neidiltä josko hän suostuisi tähän.

Saattaa olla, ettei herttuaa näy wähään aikaa näillä main tämän episodin jälkeen, jokohan sitä huomenna pääsisimme metsälle, mutta nyt saunaan ja Hunajainen lupasi pestä selät.

“Eikö vain Twinings hywä, kyllä paronina olemisessa on omat hywätkin puolensa”. Saunaan mennessäni - kun joudun taas ties monennenko kerran paukauttamaan tiukan oven kiinni- ajattelen, huomenna pitää muistaa ottaa yhteyttä mestari Swanssoniin, että hän korjaa owen....

11.28.05

Teen lähteillä

Posted in Sir Twinings, Metsästysmajalla at 7:49 pm by Sir Twinings

Camellia sinensiksen tuoksu ja maku täyttää pehmeästi suuni, kurkunpäni ja nieluni. Tämä Herttualta pelastettu tee on autuaallista. Vierelläni nautiskelevan Earl Greyn tasainen hyminä todistaa, että ystäväni tuntemukset ovat suurinpiirtein samanlaisia. Silmäkulmastani näen, että Jeeves sujauttaa oman teensä joukkoon lorauksen whiskyä. Nooh, makunsa ja huvinsa kullakin. Itse kyllä nautin niin teen kuin whiskykin kummankin kuivana. Päätän ryhtyä tuumasta toimeen ja nappaan pullon Jeevesiltä ja huljauttelen siitä hetken kurkkuuni. Mutta vain hetken, kohtuullisesti siis. Palaan taas varsinaisen rakkauteni, teen pariin.

Herkko ja rouva Hildunen ovat syventyneet henkevään keskusteluun neiti Hunajaisen kanssa. En saa aivan selvää, mistä he keskustelevat. Mukavaa tuntuu kuitenkin olevan ja väliin ilmaa halkoo neiti Hunajaisen heleä naurunpirskahdus.

Hätkähdän, kun vierustoverini singahtaa reimakkaasti pystyyn ja näen tutun palon hänen silmissään: “Tang ja Ming! Kolme kulhoa ja kaksikymmentäseitsemän kuppia!”

1 Comment »

Teeparonit » Keskustelua Kiinasta said,

December 6, 2005 at 2:16 pm

[...] Huomaan Twiningsin ottaneen kirjan, jota myös minä olen usein lukenut. Twinings ei ole usein tarttunut tuohon kirjaan, yleensä kun olemme halunneet keskustella kiinasta, teestä ja hienosta posliinista jota Kiinassa on valmistettu kautta aikain. Twinings ilmeisesti huomasi “lipsahdukseni” eilen, koska on lukemassa kyseistä kirjaa. [...]

12.02.05

Herkistelyä

Posted in Earl Grey, Metsästysmajalla at 11:03 am by Earl Grey

“Onneksi saimme pelastettua teen Herttualta, haluaisin nostaa maljan, siis teemaljan kaikille jotka auttoivat meitä tänään”. “Jeevesille haluan sanoa vielä, että opettele hyvä mies juomaan tee teenä ja viski viskinä”

Nautimme vielä muutaman kupillisen Camellian hienostuneesta mausta, ennekuin kaikki ovat valmiita menemään pehkuihin.

Aikainen herätys

Posted in Earl Grey, Metsästysmajalla at 11:31 am by Earl Grey

Olen pyytänyt Jeevesiä herättämään minut aikaisin aamulla, nautin yksin hiljaa aamupalaa muiden ollessa vielä untenmailla. Olen päättänyt lähteä kalastamaan.

Käwelen hiljalleen rannalle kalastusvälineet mukana, aurinko on pikkuhiljaa nousemassa ja jossain järven selällä kuikka huutaa. Työnnän weneen järvelle ja alan soutaa, muita ei järwellä näy, järwen pinta on peilityni, ah tätä autuutta ja hiljaisuutta. Pikkuhiljaa alan olla mielestäni sopiwalla paikalla ja alan heitellä uistinta. Kohta tuntuu jo ensimmäinen nykäisy...

Ääh pohjakosketus, pitää siirtyä hieman sywemmälle. Siirryttyäni toiseen paikkaa, kokeilen taas uudelleen. Nyt ottaa heti kiinni, eikä olekkaan ihan mikään pieni, tiedän näillä wesillä olewan järwitaimenta. Joudun wäsyttämään kalaa aika lailla, en tiedä kuinka paljon aikaa ehtii kulua, mutta lopulta saan kalan weneen wiereen ja haawilla weneeseen ja kyllä se on järwitaimen ja hyvän kokoinen.

Totean saaliin olewan sen kokoinen ettei enempää kannata pyytää, aamu on valjennut kun lähden soutamaan takaisin rantaan.

Levoton veri

Posted in Earl Grey, Metsästysmajalla at 3:45 pm by Earl Grey

Soudellessani järweltä, mietin matkojani maailman merillä, teematkojani. Mieleni alkoi taas tehdä matkoille. Edellisestä matkastani ei ole vielä kovinkaan pitkä aika, mutta minkäs teet, veri wetää merelle ja ulkomaille. Noh täytyy ensin hoitaa loppuun tämä metsästysmaja projektin alkuunsaattaminen.

Wene karahtaa rannalle, wedän weneen rantaan ja laitan kiinni. Käwelen majalle päin ja wien kalan kyökkiin, tästä rouwa Hildunen loihtii taas jotain herkkua. Menen kirjastoon jossa Twinings onkin jo lukemassa.

12.03.05

Dynastiat heräävät

Posted in Sir Twinings, Metsästysmajalla at 12:05 am by Sir Twinings

Tang ja Ming. Vanhat muistot ovat ilmeisesti alkaneet palautua ystäväni Earl Grey'n mieleen. Koetan rauhoitella häntä loppuillan ja saankin hänet teen voimalla nukkumaan. Pelkään kuitenkin, ettei hänen silmissään syttynyttä paloa saa sammumaan kuin yhdellä tavalla.

Aamulla huomaa hänen lähtevän kalaan ja arvaan teekuumeen yltyvän hänen näennäisestä rauhallisuudestaan huolimatta. Pidän hetken tuumaustauon ja katsahdan Jeevesiin.

- Sir, tästä ei ole yli pääsyä. Teidän täytyy hoitaa loppuun se, minkä silloin aloititte, hän sanoo hieman värisevällä äänellä.

Nyökkään ja nousen hieman raskain askelin ylös rappusia kirjastoon. Mitä ylemmäksi pääsen, sitä keveämmäksi askeleeni ja ajatukseni kuitenkin käyvät. Tiedän jo, mihin kirjaan tartun.

Sen selkämystä koristavat kultaiset lohikäärmeet ja kantta kolme Tang-kauden teekulhoa ja

kaksikymmentäseitsemän Ming-kauden teekuppia.

12.05.05

Keskustelua Kiinasta

Posted in Earl Grey, Metsästysmajalla at 6:17 pm by Earl Grey

Huomaan Twiningsin ottaneen kirjan, jota myös minä olen usein lukenut. Twinings ei ole usein tarttunut tuohon kirjaan, yleensä kun olemme halunneet keskustella kiinasta, teestä ja hienosta posliinista jota Kiinassa on valmistettu kautta aikain. Twinings ilmeisesti huomasi "lipsahdukseni" eilen, koska on lukemassa kyseistä kirjaa.

Kysyn Twiningsilta muka ohimennen kirjasta "Olet sitten ottanut Kirjan esiin", kuten meillä on tapan sanoa kyseisestä kirjasta, painottamalla sanaa kirja. "Kyllä, hyvä Paroni ystäväni, eilistä huudahdustasi ei voinut olla huomaamatta, vaikka yritit peitellä sitä kiitos puheella, olet siis päättänyt lähteä Kiinaan matkalle?"

"Tunnen osasyllisyyttä tästä kaipuustasi" sanoo Twinings. "Minähän sinut ensi kerran Kiinan teemarkkinoille vein". "Milloin olet ajatellut lähteä, kerro niin saat minusta matkaseuraa".

Mietin mitä sanoisin Twiningsille, hän kun ei tiedä kaikkea. Ei pelkästään tee, vaan myös eräs nainen on jättänyt tämän paronin sydämeen lähtemättömän jäljen. Muistan sen kuin eilisen päivän kun näin tämän kaunottaren ikkunassa, hän on erään suuren teentuottajan tytär. Hänen kasvonsa piirtyivät lähtemättömästi mieleeni. Haluaisin vielä kerran nähdä ne kasvot.

"Hyvä on vanha ystävä, ala valmistella itseäsi pitkälle matkalle, me lähdemme nyt Kiinaan", "Jeeves, tiedät mitä tehdä, kun pääsemme takaisin kartanolle" "Herkko, sinut waltuutan katsomaan täällä majalla, että kaikki sujuu suunnitelmien mukaan, eli laajennus valmistuu ajallaan, luotan sinuun. Muista pitää waimostasi hyvä huoli" Huomen aamuna suuntaamme kohti aawaa merta, mietin mielessäni ja suoristan itseni taas koko pituuteeni. Tätähän se paroniin elämä on, ainaista huolehtimista....

12.08.05

Matkan valmistelua

Posted in Earl Grey, Kartanolla at 11:20 am by Earl Grey

Olen jälleen kotona kartanollani, Jeeves pakkaa laukkuja ohjeideni mukaan. Mietin mitä kaikkea tarvitsen matkallani. Twinings on lähdössä mukaan. Toiwottawasti täällä kotomaassa kaikki sujuu suunnitelmien mukaan, Jeeves lähte myös maykalle, vaikka ei oikein pidäkkään laiwalla matkustamisesta, yritin kyllä hedottaa, että hän olisi woinut jäädä matkastakin, mutta minkäs teet. Onneksi kuitenkin Twiningsin howimestari tulee myös mukaan, joten Jeevesillä on myös matkaseuraa.

En ole edelleenkään kertonut tästä ihastuttawasta leidistä jonka näin edellisellä matkallani, mutta ehkä asia tulee ajankohtaisesksi sitten perillä, päätän katsoa asiaa sitten. Jeeves on saanut laukut pakattua, joten lähetän hänet katsomaan, onko laiwamme jo mahdollisesti lastattu. Samalla päätän itse lähteä käymään wielä Twiningsin luona katsomassa miten hänen matkawalmistelut etenewät.

Hovimestari uppoaa aina paroninsa mukana

Posted in Sir Twinings, Metsästysmajalla at 5:25 pm by Sir Twinings

Tilanne on vakava. Earlin päätä ei saa kääntymään, lähtö on edessä.

En voi päästää häntä yksin matkaan. Muistan hyvin, mitä oli tapahtua edellisellä kerralla. Kun Kiina on määränpää, on paroni sir Twiningsin seurattava paroni Earl Greyn vierellä kuin varjo.

Hovimestarini Herkko Hildusen mielessä kuohuu. Jos olen itse Greyn varjo, on Herkko puolestaan minun varjoni. Hovimestari uppoaa aina paroninsa mukana, niin kuin meillä Paroniklubilla on tapana sanoa. Ja Twinings Earl Greyn mukana, niin kuin erään paroniklubilaisen väännös edellisestä kuuluu...

Herkon ja rouva Hildusen jäähyväisiä katsoessa silmäni kostuvat. Nuo kaksi ansaitsisivat toisensa pidemmäksi aikaa, mutta jostakin syystä aina käy näin. Heidän onnensa ei koskaan kestä kauaa. Nyt, kun vihdoin näytti hyvältä, riistetään heidät taas toisiltaan.

Metsästysmajan pihalla kyynelistä kostunutta nenäliinaa heiluttaa yksinäinen naishahmo, kun kaksi miestä, toinen paroni, toinen hänen uskollinen palvelijansa, katoavat tienvarteen...

2 Comments »

Ensio Kataja said,

December 16, 2005 at 2:34 pm

Mielenkiintoinen blogi, paronien seikkailuja taidan seurata vastakin.

Earl Grey said,

December 22, 2005 at 11:50 am

Tervetuloa mukaan seikkailuun

12.20.05

Onnea matkaan

Posted in Earl Grey, Matkalla, Laivalla at 10:14 am by Earl Grey

Kaikki alkaa olla walmista matkaa warten. Jeeves on tehnyt taas kerran hyvää työtä. Matkalle on warattu hyvää ruokaa ja juomaa ehkä jopa hieman liiaksikin, mutta parempi niin kuin liian wähän. Odottelen Twiningsia ja hänen howimestariaan saapuwaksi, edellisenä iltana myös heidän matkatawarat on pakattu laiwaan. Twinings ilmoitti myös oman laiwansa lähdöstä, hän on waltuuttanut laiwansa kapteenin Intian matkalle. Mukawaa saada matkaseuraa ajattelen.

Matkasta tulee pitkä, joudumme varmasti ostamaan lisää tarvikkeita matkan aikana. Mutta se on siten sen ajan murhe. Sieltähän Paronimme näyttääkin saapuwan, näyttää siltä kuin Twinings olisi jotenkin nuortunut, ainakin hänen koko olemuksensa on jotenkin ryhdikkämpi.

On aika nostaa ankkuri. Laiturille jäävät wilkuttamaan molempien henkilökunta, olen luwannut henkilökunnalleni wapaata siksi aikaa kun olen matkoilla, kunhan huolehtiwat, että kartano pysyy kunnossa. Ilmoittelen heille sitten kun olemme taas kotimatalla, en osaa sanoa wielä itsekkään kuinka kauan olen matkoilla, tässä saattaa mennä kauan.....

12.21.05

Matkalla

Posted in Earl Grey, Laivalla at 4:21 pm by Earl Grey

Olemme olleet matkalla nyt päiwän, meno on leppoisaa, ei ole myrskyä. Nautin laiwan pienoisesta keinumisesta. Olen ottanut kamerani mukaan ja otan kuvia laiwan henkilökunnasta heidän töidensä ääressä. Twinings on näköjään mennyt hyttiin.

Jeeves ei aina oikein pidä laiwalla matkaamisesta, hän pitäisi enemmän junalla matkustamisesta, pelkää myrskyä. Tottahan sitä pitää kunnioittaa merta ja luoononvoimia, ei pidä olla uhkarohkea. Mutta luotan kapteeniini, hän on erittäin hywä seilaamaan maailman meriä, tarkka ja huolellinen. Hän oli jo isälläni kapteenina, joten hän kyllä tieää miten toimia.

Kohta alkaa olla päiwällisaika, mitähän kokkimme owat tänään loihtineet. Päätän wielä hetken seisoa kannella ja nauttia raittiista meri-ilmasta, kohta menen herättämään sen Twiningsin päiwäunilta. Pitäisiköhän meidän pysähtyä Saksanmaalla, wai mahdollisesti wasta Ranskassa, täytyy kysellä kapteenin mielipidettä. Ranska voisi olla oiwa paikka, Riwiera ehkä, samalla woisimme täydentää muonawarastojamme ja laiwan henkilökunta pitää wapaapäivän tai pari. Lähden käymään kapteenin luona....

12.22.05

Outoja tapahtumia

Posted in Earl Grey, Laivalla at 11:33 am by Earl Grey

Käytyäni kapteenin luona sopimassa pysähtymisestä - hänellä ei ollut mitään sitä vastaan, että pysähtyisimme Ranskassa - menin salonkiin ja huomasin Twiningsinkin jo heränneen, oli tullut kuulemma nälkä ja sen vuoksi oli herännyt. Pyysin Jeevesiä käymään kapyysissä tarkistamassa menyyn.

Keskustellessamme niitä näitä Twiningsin kanssa, tulee Jeeves takaisin kertomaan menyyn, tarjolla olisi kuulemma tuoretta kalaa. Twinings pyytää Herkkoa hakemaan sopivaa viiniä ruoan kanssa.

Hetken päästä Herrko saapuu juoksujalkaa takaisin, ja kertoo hätäntyneenä: "Viinejä ei löydy mistään! Samoin kaikki oluet jotka olette varanneet matkalle, ovat kadonneet." Twinings katsoo Herkkoa ja toteaa: "Onkohan Herkko nyt katsonut varmasti oikeasta paikasta?"

"Kyllä herra paroni, kävin varastossa ja tarkastin sen kokonaisuudessaan, ei ole viinejä tai oluita ainuttakaan jäljellä".

Johan nyt on merkillistä, ajattelen. Tämä täytyy itse käydä tarkistamassa, muistan kyllä kuinka laiwaaa lastattiin, olin itse walwomassa, että viinit jotka Twiningsin kartanolta tuotiin ja oman panimoni oluet lastattiin asianmukaisesti laiwaan. Päästessämme warastolle, toteamme saman kuin Herkkokin, kaikki juomamme owat kadonneet kuin tuhka tuuleen. Toiwottawasti wettä on wielä, muuten tästä ei hyvää seuraa. Menemme seuraawaksi kapyysiin jututtamaan kokkeja, heillä on siellä wielä makeaa wettä. Joten päätämme juoda sitä ruoan kanssa. Ruokahalu on osaksi tietysti mennyttä, tämän kummallisen tapahtuman vuoksi, asiaa täytyy alkaa tutkia heti illallisen jälkeen.

Illallisen jälkeen kutsun laiwan koko henkilökunnan salonkiin, kerron mitä on tapahtunut ja kysyn olisiko kellään mitään ajatusta mihin juomat owat kadonneet. Kukaan ei tunnuta tietävän aiheesta mitään. Pyydän heitä poistumaan. Tweiningsille totean, että: Warasto on laitettava lukkoon, loppu makea wesi sinne turwaan, ruoka-aineethan siellä jo ovat." Kun Warasto on lukossa, piilotan awaimen omaan hyttiini, ja kerron kokeille että minulta saa awaimen tarwittaessa.

Illan mietimme Twiningsin kanssa kuka voisi olla syyllinen tähän ja vielä tärkeämpi kysymys on miksi?

12.29.05

Vaivautunutta vilpittömyyttä

Posted in Sir Twinings, Laivalla at 11:49 pm by Sir Twinings

Earl Grey on kiihdyksissään viinien ja oluiden häviämisestä. Pohdimme yhdessä kuka mahtaisi olla syyppä iloliemiemme häviämiseen ja mikä on siihen syynä. Pyrin olemaan niin vilpittömän oloinen kuin suinkin ja pystyn pitämään ystäväni epäilykset aisoissa. Suurin ponnistuksin saan keskustelumme suuntautumaan jälleen määränpäähämme - Kiinaan - ja sen taivaallisiin teelajikkeisiin.

Vilkaisen syrjäsilmillä Jeevesiä, joka tuo tarjottimella hapanimeläkuhaa ja lapan samalla Ming-posliinisella lusikalla riisiä kulholleni. Jeevesin synkkä katse kohtaa omani. Niin... emme voineet ottaa riskiä Earlin suhteen.

Jotta lukija voisi ymmärtää Jeevesin ja minun tukalan tilanteen, on meidän mentävä ajassa kaksikymmentä vuotta taaksepäin. Sir Earl Greyn ja Sir Twiningsin ensimmäiselle - ja toivottavasti myös viimeiselle tyhmänrohkealle - matkalle Kiinaan ja sen teehoukutuksiin...

01.05.06

Piin viina sekoittaa pään

Posted in Sir Twinings, Laivalla at 10:59 pm by Sir Twinings

Ensimmäinen kokemuksemme Kiinasta ei tuo mieleemme lempeää lohikäärmettä.

Karskin merikapteeni Wolf Larsenin laivalla olimme päässeet ensin Intiaan, sieltä Kiinaan. En ole koskaan tavannut niin pelottavaa miestä kuin Larsen oli. Hän pieksi jatkuvasti miehiään henkijieveriin ja ne pojat luikimme pakoon minkä kintuistamme pääsimme. Emme voineet hengähtääkään helpotuksesta, ennen kuin valonkajastus hänen kajuutastaan oli sammunut

Määränpäämme oli meille outo, sillä tarkoituksemme oli vain päästä Intian teetuoksuiseen maahan. Sen sijaan yllätyksemme oli ollut suuri, kun laiva oli lastattu täyteet oopiumia ja suunnattu purjeet pelmuten kohti uutta määränpäätä.

Kantonissa tuntui kuin helvetin portit olisivat levähtäneet auki. Ilmeisesti Larsenin oopiumiin ei asennoiduttukaan niin avosyylisesti kuin hän olisi toivonut ja hän alkoi tuttuun tyyliinsä räyhäämään. Larsenin käsittelyssä kukaan ei selviä ja tuon ystävällisen kiinalaisen kauppamiehen, joka puolestaan yritti selventää tilannetta Larsenille, kävi kohtalokkaasti.

Tässä vaiheessa Jeeves, minä ja Earl otimme jalat allemme ja puikimme niin kovaa kuin kintuistamme pääsimme läpi kapeiden kujien. Meillekin olisi varmasti käynyt kalpaten, elleimme olisi huomanneet ystävällisen naisvanhuksen kasvoja ikkunassa.

Tämä ystävällinen nainen, nimeltään Pii, tarjosi meille uupuneille posliinisista kulhoistaan riisiviinaa ja koska tämä oli ensimmäinen kosketuksemme juomien kuninkaan kanssa, olimme pian tillin tallin. Pii kertoi meille muinaisen tarun Ming ja Tang -kauden legendan, joka viinan lisäksi sekoitti täydelleen ystäväni Earl Greyn pääkopan. Omat muistikuvani tästä päivästä ovat tämän jälkeen hyvin hyvin hataria...

Seuraavana päivänä palasimme vaivihkaa satamaan ehtiäksemme parahiksi irrottamaan köysiä Larsenin laivasta. Kävi ilmi, että Wolf Larsen oli saanut sälytettyä tekosensa kahden syyttömän brittimerimiehen niskoille ja livahtanut pakoon niin Kiinan kuin brittienkin viranomaisia.

Seuraavat kuukaudet vietimme hissiin korppuvarastossa lymyten - Larsenin katseiden ja nyrkkien ulottumattomissa - ja parannellen Earl Greyn riisiviinahuuruista päätä.

Joten ymmärrät varmaan, rakas lukijani, ettemme voineet Jeevesin kanssa ottaa nyt uudella matkallamme sitä riskiä, että Earl Grey olisi saanut riisiviinapullon taas käsiinsä...

01.25.06

Tunnustuksia

Posted in Earl Grey, Matkalla, Laivalla at 10:12 pm by Earl Grey

Saawuttuamme Ranskaan, olen päättänyt lähteä ostamaan jotain muutakin juotawaa, kuin wettä, jotain paronin arwolle sopivaa. Kerron asiasta Twiningsille, ja hän huokaa sywään, kysyn häneltä, “onko jokin wialla kun noin huokaillet ?”

“Minun on rakas ystäwä tunnustettava jotain, min olen syypää juomien katoamiseen laivata. Käskin wiedä juomat pois laivalta yön tunteina, etkö muista mitä viimeksi tapahtui kun olimme Kiinan matkalla, olimme joutua vankilaan, kun juovuit riisiviinasta niin kovin. En voinut ottaa sitä riskiä, että nyt tapahtuisi samaa.”

“Mitä, saan sanotuksi” johan nyt on kumma, tähähän on minun laiwani mietin, “kuinka sinä saatoit tehdä jotain tuollaista ?”

“Asia on nyt niin, että minä menen maihin ja ostan laiwaan wiiniä, wettä ja konjakkia, ei meidän enää tarwitse Larsenia pelätä, hän on jossain teillä tietymättömillä ja mitä minuun tulee, en tule juomaan wiinaksia samalla tawalla kuin viimeksi”

“Itse asiassa, minunkin pitää tunnustaa jotain”

“Wiimeksi kun käwimme Kiinassa sillä kohtalokkaalla matkalla, näin eräät kaswot ikkunassa joita en unohda, hän on erään suuren teenkaswattajan tytär. Jos en muuta tältä matkalta saa, niin haluan ainakin wielä kerran nähdä nuo kaswot, edes ikkunassa. Joten nyt warmasti ymmärtänet miksi halusin tälle matkalle ja nyt minä menen maihin”

01.25.06

Ostoksilla

Posted in Earl Grey, Matkalla at 10:59 pm by Earl Grey

No niin, mietin astellessani laiwasta satamaan. Mihinkähän sitä menisi ensin. Sir Twinings jäi laiwaan hoitamaan muita asioita nesin ja lupasi sitten hoitaa muonapuolen kuntoon kokin avustuksella. Avignonin satamakaupunki on vilkas, josta uskon löytäväni hyviä wiinejä. Kyselen paikaallisilta mistä kannattaisi hankkia wiiniä, he kertovat paikallisista wiineistä mielellään. Maistan heidän sueranaan erästä paikallista punawiiniä. Hywää on ja päätän hankkia sitä, saan wiinitilan osoitteen. Sitten pitäisi löytää wielä Konjakkia. Onneksi nuo samat herrasmiehet jotka kertoivat wiinitilan osoitteen kertovat kaupan jossa on kuulemma oikein hywä walikoima konjakkeja. Käytyäni ostoksilla, päädyn taas takaisin herrojen pöytään ja tarjoan illallisen awusta.

Jossain waiheessa raahaudun sitten takaisin laiwaan ja sanon koko henkilökunnalle, että woiwat pitää wapaata illan seuraawan päiwän. Katselen kuinka merimiehet menewät maihin, he owat ansainneet lomansa, matkaa on wielä jäljellä. Twinings on hoitanut taas kerran loistawasti ruoat matkamme seuraawaa etappia warten. Päätämme Twiningsin kanssa käydä wielä katsastamassa Avignioinin yöelämää....

Mikä kiire meillä, kyllä tee jaksaa odottaa.

02.09.06

Aamu on iltaa viisaampi

Posted in Earl Grey, Matkalla at 9:56 pm by Earl Grey

Kuten wanha sanonta kuuluu.

Hyvin nukutun yön jälkeen, päätimme wielä käydä katsastamassa Avignionia, kun kerran olemme

täällä. Olen tehnyt päätöksen lähdöstä, lähdemme jatkamaan matkaa huomen aamuna. Koska olin antanut vapaata koko henkilökunnalle, olisi ollut väärin, että kokki olisi joutunut laittamaan aamupalaa, joten suuntaamme aamupalalle kaupunkiin. Hetken käveltyämme, löydämme hywin wiihtyisän paikallisen rawintolan, nimi on Ibis centre gare.

Toteamme Twiningsin kanssa, että paikka on sopiwa meille. Aamiaisen syötyämme, päätämme wielä lähteä katsomaan jotain toista paikallista viinitilaa.

03.24.06

Uusi kapteeni on vanha tuttu

Posted in Sir Twinings, Laivalla at 2:24 pm by Sir Twinings

Mielelläni unohtaisin koko Avignonin selkkauksen. Pahaksi onneksi vaikuttaa siltä, että on tapahtunut sellaista, joka toteuttaakin toiveeni hyvin pian.

Kelpo kapteenimme vaikuttaa nololta ja hiljaiselta, kun hän kertoo saaneemme vieraita. Hän avaa tammisen kapteeninkajuutan oven ja eteemme astuu joukkoineen mies, jota emme totisesti olisi kaivanneet.

- Herttua, parahdamme Herkon, Jeevesin ja Sir Earl Greyn kanssa kuin yhdestä suusta.

- Tämä laiva on hallussani, reuhtoo Herttua julmissaan ja kääntää katseensa meihin. - Miehistö! Ankkurit ylös ja kokka kohti Kantonia.

Mikäs siinä sitten avuksi, nelistään yhdessä kapteenimme ja kelpo miehistömme kanssa joudumme käärimään hihat ja tarttumaan kiinni köysiin. Syrjäsilmillä näen, miten Herttua naureskelee partaansa miehilleen. Hän katsoo meihin julmasti ja lausahtaa pilkallisesti:

- Ette arvaakaan kenet pian kohtaatte...

04.07.06

Piru merrassa

Posted in Earl Grey, Laivalla at 8:38 am by Earl Grey

Jostain kummasta Herttua on saanut tietää lähdöstämme, eikä ilmeisesti ole aivan unohtanut sitä nöyryytystä jonka hän koki metsästysmajamme saunalla. Nyt on kuitenkin siis käynyt niin, että Herttua on kaapannut laiwani ja syrjäyttänyt kapteenimme. Mietin kuumeisesti ketä Herttua mahdollisesti tarkoitti ilkeään sävyyn puhuessaan, jostain tapaamisesta.

Yhtäkkiä näen kun komentosillan ovi avautuu ja esiin astuu mies, jonka tunnen paremmin kuin hyvin. En kuitenkaan millään muotoa olisi enää toivonut häneen törmääväni. Törkkään Twiningsia kylkeen ja kuiskaan hiljaa "Wolf Larsen".

Samalla hetkellä Herttua ilmoittaa kovaan ääneen, "saanen esitellä laiwan uuden kapteenin Wolf Larsen" ja nauraa pilkallisesti päälle. Tästä ei tule hyvää seuraamaan, varsinkin kun muistelemme mitä viimeksi tapahtui, kun Larsen oli kapteenina. Mikä sitten on Herttuan osuus tässä ja mitä hänellä on mielessä, sitä emme vielä tiedä, woimme wain arwailla, warmaa kuitenkin on se. ettei hän huwikseen ole kaapannut laiwaamme.

05.18.06

Kapteeni Larsen

Posted in Earl Grey, Laivalla at 10:01 pm by Earl Grey

Kapteeni Larsen astelee muka ylväänä (mistä tämä rotansyömä merirosvo on kaukana) meidän luokse. "Aion käyttää laivaanne ooppiumin kuljetukseen Kiinaan, te hyvänuskoiset hölmöt".

Käy ilmi, että rouva Hildunen on vahingossa puhunut ohi suunsa lipevälle herttualle lähdöstämme ja joku miehistön jäsenistä on mukana juonessa, koska muuten ei olisi mahdollista, että Herttua ja

Larsen olisivat saaneet tietää matkamme kulusta. Herttua on aina mukana -oli se sitten laillista tai laitonta- jos hän siitä hyötyy rahallisesti, joten on selvää, että Larsen on luvannut kymmenen hyvää ja yhdeksän kaunista Herttualle meidän kavaltamisesta. Ainoa ongelma on siinä, ettei Larseniin voi luottaa..

Matkamme siis jatkuu johonkin meille tuntemattomaan määränpäähän, Larsen ei teitenkään kerro meille mitään. Täytyy vain yrittää sopeutua tilanteeseen ja yrittää miettiä ulospääsyä siitä, helppoa se ei tule olemaan, sen tiedämme jo entuudestaan.....

06.06.06

Herttua avautuu

Posted in Earl Grey, Laivalla at 8:42 pm by Earl Grey

Herttua on niin innoissaan, hän tulee kertomaan meille miksi hän on mukana juonessa. “Kapteeni Larsen lupasi minulle puolet tuotosta, hän kertoi ooppiumin olevan laillista Kiinassa, joten tässä ei pitäisi olla mitään riskiä. Ainoa mitä ihmettelen, on että miksi laiva piti kaapata”. Tämän sanottuaan Herttua lähtee jatkamaan matkaa salonkiin päin kovin mielteliään näköisenä.

Totean Twiningsille vain että: “Miten voi olla mahdollista, että joku on noin hyväuskoinen, wai että vielä laillista ja puolet tuotosta. Anna minun kaikki kestää. Saa nähdä kuinka pitkään menee, ennekuin Larsen ei enää tarvitse Herttuaa, tuskin enää kowin kauaa, koska laiwa on jo hänen hallussaan”

06.07.06

Vain tosiuskovaiset pelastuvat

Posted in Sir Twinings, Laivalla at 9:07 pm by Sir Twinings

Olemme kaikki rätkipoikkiväsyneitä ja lysähdämme kukin ruumaan levitetuille matoillemme ja patjantapaisillemme. Minä, hyvä ystäväni Earl, Herkko ja Jeeves emme saa edes hyvän yön toivotusta suustamme. Öljylampun kelmeä valo paljastaa myös Herttuan ja tämän miesten uupuneet kasvot. Susi-Larsen on piinannut meitä koko päivän. Tänään hän on ollut ärtyisämpi ja väkivaltaisempi kuin aikoihin ja hänen kiireensä haistella tuulia ja suunnata kohti nopeampaa matkantekoa on mietityttänyt meitä. Myös Herttuan mieleen on alkanut nousta epäily. Hän on huomannut, ettei hän miehineen ole meihin nähden todellakaan erityisasemassa, melkein päinvastoin.

Itse tunnen Susi-Larsenin varsin hyvin ja karskien komentojensa välissä olin tänään havaitsevinani hänen katseessaan pälyilevää pelkoa. En ole kuitenkaan kertonut epäilyistäni kenellekään.

Katsahdan Earl Greyhin päin ja huomaan hänen tuijottavan minuun mietteliäänä. - Kuulitko sinäkin sen? hän kysyy.

- Minkä?

- Tuon oudon räähkyvän kuminan? Olen ollut kuulevinani sen tänään pitkin päivää.

Totta tosiaan. Nyt se kuuluu jälleen. Siinä on jotakin sanoinkuvaamatonta alkukantaista, pelkoa herättävää. En osaa selittää ääntä, enkä sitä, mistä se kuuluu. Huomaan ystäväni havahtuvan. Ruuman heiluvan öljylampun kelmeä valo ja varjot hiipivät edestakaisin kuin ruumiina tuijottavan Herttuan ja tämän miesten kasvoista.

Ovi rämähtää auki ja edessämme seisoo Susi-Larsen kasvot vääristyneenä liian kauan pakahdetusta kauhusta.

- Hän... Se... Ne...

Hetkiseksi Larsen terästyy huomattuaan menettäneensä kasvonsa meidän edessämme ja

vääntäytyy huudahtaen kohti kantta.

Kumuavan räähkyvä ääni lähestyy ja alkaa saada hahmoa.

- The saints are crippled on this sinners night...

06.09.06

Hirviöitä laivalla

Posted in Earl Grey, Laivalla at 10:18 pm by Earl Grey

Tai ainakin jotain sen näköisiä, kun valtava hahmo tulee oviaukolle Susi-Larsenin jälkeen, ehdimme nähdä öljylampun kelmeässä walossa wain wilaukselta tämän hahmon, joka hokee jotain mantraansa. Paiskaa oven kiinni ja kuulemme kuinka avain lukossa rasahtaa.

Katson ensi Herttua ja hänen miehiään. Herttua istuu kalpeana katsoen epäuskoisena ruuman ovea. “Näinkö tässä nyt sitten kävi”, kuulen hänen huoahdawan. “Mitä sinä hölmöläinen muuta uskoit Larsenista, mieshän on paha kuin paha vain voi olla” ärähtää Twinings. “Ja kuka on tuo hahmo joka käwi tuossa owella” kysyn wuorostani minä Herttualta.

Ei Herttualla kuin hänen miehillään ole asiasta mitään tietoa. Ehkä asia selwiää aamulla.

Yöllä kuuluu taas mekastusta, kun kuulemme Susi-Larsenin ulvovan kauhusta pyytäen armoa. Kuuntelemme kauhusta kankeina, mikä woisi olla wieläkin kaameampaa kuin Larsen, koska jos Larsenkin jo anelee armoa, ei asiamme ainakaan parempaan suuntaa ole menossa. Näin ainakin luulimme....

08.19.06

Lordi menee naimisiin

Posted in Sir Twinings, Matkalla, Laivalla at 11:58 am by Sir Twinings

Tämän jälkeen tapahtumien vyöry huuhtoi ylitsemme. Vieläkin muistelen seuraavaa päivää, jonka tapahtumat kuiskuttelevat mielessäni kuin jälleen pyytäen esillepääsyä.

Yö oli karmea. Emme nukkuneet silmäystäkään. Havahduimme pienimmästäkin rasahduksesta.

Aamulla jonkinlainen hirviöjoukko tuli hakemaan meitä, Voi sitä pelkoa, joka silloin heijastui silmistämme. Meidät vietiin kapteenin kajuuttaan ja kohtasimme yllätykseksemme tyynen seesteisen Susi-Larsenin. Mies oli muuttunut. Näimme ystävyyttä hänen silmissään. Hän oli pukeutunut hienoimpaan kapteenin asuunsa.

Karmein hirviöistä astui eteemme ja antoi jonkinlaisen kummallisen puulaatikon ja jalustan Earl Greyille.

Ystäväni näytti ensin kummastuneelta, mutta sitten outo innon palo, jollaista en ollut ennen nähnyt, syttyi hänen silmissään. Hän katsahti kummajaiseen hyväksyen ja tämä nyökkäsi.

- Mitä, mitä... Mitä nyt tapahtuu? sopersin hänen korvaansa.

- Katso niin näet, Earl lausahti ja hymyili minulle.

09.16.06

Camera Obscura

Posted in Earl Grey, Laivalla at 1:36 pm by Earl Grey

Eli pimeä huone, kuiskaan ystävälleni takaisin. Sir Twinings on - jos mahdollista- entistäkin

hämmentyneempi. Edelleen totean Twiningsille, että hänen pitää odottaa vielä hetki. Käy ilmi että nämä karmaisevat "hirviöt", Lordi etunenässä ovat Larssenin entisiä palkallisia, jotka ovat tehneet "parannuksen" ja karanneet Larsenilta jossain vaiheessa ja ovat nyt tulleet takaisin. Mutta -meidän onneksi- eivät pahoin aikein.

Käy ilmi että parahin Lordi on menossa naimisiin, ja jostain tämä näiden ihmeellisten "olioiden" päämies on saanut tietoonsa harrastukseni ja tuonut hienon pähkinäpuisen kameran mukanaan ja pyytää nyt ottamaan kuvia häistään. Oma kapteenimme on pyydetty vihkimään tämä erikoinen pariskunta. Larsen on jotenkin liikuttuneen näköinen, hänen tehtävänä on toimia jonkinasteisena bestmanina.

Laiwamme takakannella otan muutamat potretit pariskunnasta poseeraamassa auringonlaskussa, nyt alkaa jo paroniystävänikin tajuamaan missä mennään. Kun hääseremonia on ohi, ja nautimme Lordin tarjoamaan illallista laiwamme kannella nauttien lämpimästä illasta ja hyvästä ruoasta ja juomasta, tulee Larsen luoksemme ja pahoittelee taphtunutta. Lupaa auttaa meitä matkamme jatkumisessa ja jos emme luota enää häneen hän ymmärtää myös sen. Olemme ihmeissämme edelleen....

Sowimme kuitenkin, että Larsen lähtee Lordin mukana seuraavana aamuna pois laiwasta ja wie myös omat miehensä mukanaan. Näin toteamme tapatuneen, kun pienessä kohmelossa heräämme kumpikin omasta kajuutastamme aamulla. Niin Larsen kuin Lordi ovat poissa. Ainoa kuka walitettavasti ei ole poistunut on Herttua. No kaikkea ei woi saada, täytyy miettiä mitä hänen suhteen teemme, mutta nyt matkan täytyy jatkua. Nostamme purjeet ja suuntaamme kokan kohti awomerta.

09.22.06

Ongelma nimeltä Herttua

Posted in Earl Grey, Matkalla, Laivalla at 9:12 pm by Earl Grey

Meillä on siis ongelma, Herttua, vaikka oli tullut laiwaan Larsenin mukana, ei walitettavasti häwinnyt samaa tietä. Emme kuitenkaan ole niin sydämettämiä, että olisimme heittäneet hänet

laiwasta satamassa, waan päätimme ottaa hänet matkaan. Ehkä hänsetä on wielä jotain hyötyä.

Aikamme seilattuumme päätimme rantautua Espanjaan ja Cadizin kaupunkiin. Hieno wanha foiikialaisten perustama satamakaupunki. Nyt saa arvon Herttua olla awuksi, hän kun aina kehuu olleensa Espanjassa ja osaawansa kieltä. Nyt nähdään puhuuko Herttua wain lämpimikseen. Saa mies tehdä jotain matkansa eteen, eikä wähiten sen wuoksi, että hänen syytään koko soppa oikeastaan oli. Pyydämme Herttuaa kyselemään mistä saisimme laiwaamme täydennystä ja aamiaisen.

Ja kyllähän tuo tuntuisi sujuvan, kohta olemme paikallisessa ravintolassa syömässä herkullista aamiaista johon kuuluu joitakin rasvaisia leivoksia, paikalliset tuntuvat kutsuvan niitä nimellä churro. Mitä sitten olivatkaan, ne maistuivat herkullisilta.

Kylläisinä siirrymme ostoksille, ja kerromme Herttualle iloutisen, että hänen pitäisi nyt hankkia meille wiiniä laiwaan, Espanjahan on tunnettu punawiineistään. Hän lupaa tehdä parhaansa, kuiskaan ystäwälleni Twiningsille, että Herttuakin on nyt aiwan toista maata kuin kotomaassa. Tekee hywää Herttuallekin nöyrytä wälillä. Jotenkin Herttua onnistuu puhumaan meidät paikalliselle wiinitilalle josta sitten teemme tilauksen, winitilan omistaja tuntuu olewan ylpeä saadessaan myydä meille wiinejensä.

Kun tulee maksun aika, toteamme tilalliselle, että tämä herra tässä maksaa ja osoitamme Herttuaa. Herttua raukalla ei ole rahaa tarpeeksi, niinpä sowimme tilallisen kanssa, että Herttua saa jäädä tilalle töihin kunnes saa maksettua wiinit työllä tai jotenkin muuten junailee rahat kotomaasta tilalle. Rahaahan Herttualta ei puutu, mutta samalla me pääsemme Herttuasta eroon.

Twiningsia hieman huolettaa Herttuan kohtalo, mutta vakuutan hänelle että, kyllä Herttua pärjää ja saahan hän nyt oikein intensiivi harjoitusta Espanjan kielelleen. Kun Twinings on edelleen hieman epäilewäinen, kerron hänelle, että lähetin kirjeen Herttuan palvelushenkilökunnalle, ja kerroin tilanteen. Kyllä Herttua muutaman wiikon päästä wiimeistään pääsee pois tilalta. Tähän arvon Paroniystäwäni tyytyy ja jo hetken

päästä häntäkin alkaa jo naurattamaan koko asia Toteaa wain, että tekeehän se Herttuan habituksellekin hyvää tuollainen ruumiillinen työ, hän kun ei niitä pienimpiä miehiä ole. Ja säästäähän Herttua siinä., toteaa Twinings lopuksi. Kysyessäni kuinka niin säästää. Twinings toteaa wain, että eipähän mene enää niin paljon kangasta vaatteisiin. Nauraen saavumme laivalle, jossa Herkko ja kapteeni odottelewat meitä. On aika taas jatkaa matkaa...

10.08.06

Välimeri kutsuu tanssiin

Posted in Sir Twinings, Matkalla, Laivalla at 2:02 pm by Sir Twinings

Olimme kaikki hilpeällä mielellä nostaessamme ankkurit seuraavana aamuna. Aurinko helotti pilvettömältä taivaalta. Olimme käärineet hihamme ja kelpo kapteenimme antoi meille ohjeita. Köydet liikkuivat nekin iloisen vilkkaasti ja eipä aikaakaan, kun jo purjehdimme leppeän länsituulen työntäminä alaspäin Espanjan rannikkoa, läpi Gibraltarin salmen kohti Välimerta.

Kumpu vain olisimme silloin tienneet, minkä kohtalon jumalat olivat meille varanneet, niin kasvomme olisivat vääntyneet tuskan irveeseen. Vaan ei, hyvillä mielin ja auringon paahteessa paitojemme nappeja aukoen kohtasimme vielä niin tyynen ja ystävällisen meren.

Painuin ystäväni Earl Greyn ja Jeevesin kanssa kajuuttaan. Herkko jäi kapteenin ja miehistömme kanssa kannelle nauttimaan päivästä ja me taas päätimme syventyä Cadizin saaliiseemme. Vaikka minun on myönnettävä, ettei anti aivan Kantonin parhaalle teelle vertoja vedäkään, niin auringonpaahteisen Hispanian rannikon kypsytämät rypäleet saavat aikaan mahtavia makunautintoja.

Valkoisia ja punaisia viinejä maiskutellessamme ja nautiskellessamme päihdyimme, emmekä aistineet tummuutta, joka hiipi hiljaa yllemme ja verhosi laivamme vaippaansa...

12.06.06

Poseidon suuttui

Posted in Sir Twinings, Matkalla, Laivalla at 2:12 pm by Sir Twinings

Rajuilma iski mahtavan hohotuksen saattelemana ja viskoi laivaamme saaden meidät uskomaan viimeisen hetkemme koittaneet. Isomasto rakshti poikki jo heti ensimmäisen puhurin iskiessä.

Totesimme kannella olemisen toivottomaksi ja köytimme itsemme kajuutan hirsiiin kuka milläkin.

En tiedä kuinka kauan pyöritystä kesti, menetin tajuntani jossakin vaiheessa.

Heräsin lempeän auringonpaisteen kutitellessa kasvojani...

02.12.07

Meri ottaa omansa

Posted in Earl Grey, Matkalla, Laivalla at 8:37 pm by Earl Grey

Heräsin siihen kun sir Twinings nykii minua, en osaa sanoa kuinka kauan olimme ajelehtineet. Irroitimme itsemme köysistä ja aloimme tutkia tuhoja. Ensimmäinen tehtävämme oli etsiä uskolliset howimestarimme, sekä tietysti kapteeni.

Hetken kuluttua Twinings jo huutaakin: "Löysin Herkon, hän on hieman huonossa kunnossa, on saanut haavan päähänsä". Paroniystäväni jäi hoitamaan Herkkoa ja hetken päästä Herkko olikin jo jaloillaan. Onneksi Herkko oli taas kunnossa, eikä mitään pahempaa sattunut mietin hiljaa mielessäni, mutta missä oli uskollinen Jeeves? Se huoletti minua suuresti. Hetken päästä myös kapteeni kömpii jostain esiin, mutta edelleen Jeeves loistaa poissaolollaan. Riennän heti kapteenin juttusille ja kysyn ensi töikseni: "missä mahdamme olla ja oletteko mahtanut nähdä Jeevesiä?"

Arwon kapteenillammekaan ei ollut walitettavasti vielä selwyyttä olinpaikastamme, eikä maatakaan ollut näkywissä. Ainoa positiiwinen asia oli, että myrsky oli mennyt menojaan, mutta uusia huolia alkoi ilmaantua sitä mukaan kun saimme laiwaa siiwotuksi. Jeevesiä ei löytynyt mistään, näytti siltä kuin meri olisi ottanut omansa, tässä tapauksessa se näytti olewan Jeeves. Laskin ainoan toiwoni siihen että Jeeves, joka oli hywä uimari, jaksaisi sinnitellä kunnes löytäisimme hänet, tai hän päätyisi johonkin asutulle seudulle jollain konstilla.

Aloin huolestua entistä enemmän, en wain pelkästään Jeevesin wuoksi waan myös meidän loppujen jotka olimme jääneet laiwalle, siiwottuamme, huomasimme, että myrsky oli rikkonut suuren osan

vesisäiliöistämme. Ja koska iso osa purjeistakin oli riekaleina, isomasto poikki, menisi hetki ennekuin pääsisimme jatkamaan matkaa, onneksi edes soutuvene oli säilynyt ehjänä, joten päästin lähteä etsimään Jeevesiä soutaen, en voinut kuvitella menettäneeni howimestarini.....

03.31.07

Menneisyyden mykkä koura

Posted in Sir Twinings, Matkalla at 3:59 pm by Sir Twinings

Jeevesin katoaminen oli aivan traagista. En jaksanut ajatellakaan, että olisimme menettäneet miespoloisen. Vaikka hän oli ystäväni palvelija, oli hän myös minun ystäväni.

Pelottavinta asiassa oli kuitenkin Sir Earl Greyn reaktio Jeevesin katoamiseen. Mieshän tutisi kuin horkassa. Pelkäsin hänen menettävän järkensä valon. Nytkin hän reuhtoi epätoivoisesti soutuveneellä ympäri Välimerta huhuillen palvelijaansa ja ystävänsä palaavaksi. Olimme aikamme heikentyneen Herkon kanssa soutaneet hänen kerallaan, mutta todenneet touhun turhaksi.

Istuimme hiljaa Herkon ja kapteenin kanssa vierekkäin uppoamista vailla olevassa hylkylaiivassamme katsellen auringonlaskun punaamaa merta ja tummaa venehahmoa ja kuunnellen epätoivoista airojen läiskyntää ja vielä epätoivoisempaa ja sydäntäsärkevää ystäväni huutoa. Uskoin kuitenkin vakaasti, että ei Jeevesiä noin vain nujerreta. Hän ei ole vielä erkaantunut seurastamme, vaan varmasti saamme hänet vielä elävänä ja hyvissä voimissa kerалlemme. Sen aika ei kai ole vielä.

Grey vain tarvitsisi rauhoittumista. Ystävän olkapäätä ja keskustelua tai ainakin muuta ajateltavaa. Jos olisin voinut kulkea ajassa eteenpäin ja nähdä tulevaisuuden, olisin varmasti taikonut tuon hurjan, suruisan soutajan korviin nappikuulokkeet, joiden kautta jokin hyvä mp3-puheohjelma olisi voinut lohduttaa häntä.

Mutta tulevaisuuden huvitukset eivät olleet seuranamme.

Herkko värähti ja näin hänen kalvenneen. Nostin katseeni hänen katseensa suuntaan suoraan päittemme yläpuolelle ja äännähdin. Meitä ei tullut lohduttamaan uljas tulevaisuus, vaan ruma menneisyys...

04.07.07

Samaan aikaan toisaalla

Posted in Matkalla, Jeeves at 4:35 pm by Jeeves

Jeeves oli huuhtoutunut laivalta myrskyn aikana. Meressä hän oli onnekseen löytänyt suuren palan lautoja, joista kiinni pitämällä hän oli ajautunut saareen. Yö koitti melkein heti Jeevesin ajauduttua rantaan. Aamun koittaessa Jeeves heräsi märkänä ja viluisena rantahietikolta, onneksi aurino alkoi hetken päästä lämittää ja kuivattaa märkiä vaatteita.

Jeeves alkoi tutkia rantaa autuaan tietämättömänä missä oli ja ylipäättään siitä että oli saarella. Rannalla ollessaan Jeeves mietti: olo on kuin Robinson Crusoella. Toivottavasti löydän takaisin laivaan mahdollisimman pian, koska Earl ei yksinkertaisesti pärjää ilman minua, niin pitkään olen hänen palveluksessaan ollut, että tiedän.

Mutta nyt on yksinkertaisesti yritettävä löytää joku joka saa minut pois täältä, missä sitten olenkin. Onneksi ehdin vilkaista edes summittaisen suuntiman missä olimme kun myrsky iski.

Kiertäessään saarta Jeevesille tuli selväksi, että hän oli ajelehtinut saareen, Se mitä hän ei tiennyt, oli ettei hän ollut saarella yksin, vaan useampi silmäpari seurasi häntä tiukasti koko ajan.

08.08.07

Jos Jeeves oli peloissaan...

Posted in Matkalla, Jeeves at 2:26 pm by Jeeves

löytäessään rannalta pääkallon, niin nyt hän vasta kauhuissaan oli. Hän ei voinut ymmärtää kuinka oli mahdollista, että maankamara ja vesi loittonivat loittonemistaan. Ihme koneessa oli sisällä kaamea meteli ja mikä pahinta hänet ohjasi väkisin nuori naisihminen (oudon vähäisesti pukeutunueena) penkkiin ja sitoi kiinni jollain oudolla narulla. Kaikki muut ihmiset tuntuivat olevan ilmeisen huumattuja, koska olivat niin rauhallisia. Sanoista ei saanut mitään tolkkua. Mihinkähän tässä vielä joutuu ja kuinka selitän tämän kaiken, jos joskus vielä näen herrani. Niin Jeeves nousi ylöspäin ihmeellisessä putkessa, jossa oli ikkunoita, joista hän näki pilvet niiden yläpuolelta ja jossain vaiheessa jo vuoria.

Jossain vaiheessa putki otti ja tuli kuin ihmeen kaupalla takaisin maan pinnalle (Siltä Jeevesistä ainakin tuntui), hänet ohjattiin ulos koneesta. Tässä vaiheessa Jeeves katsoi paremmaksi pysytellä muun joukon mukana. Sitten vaikeudet vasta alkoivatkin, häneltä tivattiin jotain ihmeen passporttia, eihän hänellä Jeevesillä mitään sellaista ollut. Sitten tulivat miehet jotka laittoivat hänet rautoihin ja veivät mukanaan....

08.10.07

Jeevesiä etsimässä

Posted in Earl Grey, Matkalla, Laivalla at 8:01 am by Earl Grey

Kun muut oliwat laivalla, minä jatkoin soutelua ja Jeevesin etsimistä. Aikani soudeltuani ja huudeltuani, aloin ihmettelemään huutoja jotka kantautuivat laivalta. Nostin katseeni ja mitä näinkään, myrsky joka oli pyyhkäissyt ylitsemme oli palannut, ja mikä pahinta, mahdollisesti vielä hurjempana. Nyt alkoi paronille tulla kiire, kyllähän minä ymärsin, että ellen ehtisi laiwaan ennenkun myrsky nousisi kaameimpaa raivoonsa, minusta ei varmaan jäisi mitään jäljelle tässä

pienessä wenheessä.

Tuskin on koskaan nähty paronin soutawan niin kowaa, kuin mitä Earl souti nyt, siinä kalpenewat niin Cambridgen ja Oxfordin melontajoukkueiden suoritukset vuosittaisissa kisoissaan, niin kowaa souti paroni, kun hengenlähtö oli lähellä.

Juuri ennenkuin aallot nousiwat korkeiksi, ehti Earl laivaan ystäviensä avustamana, mutta wenheen joutui paroniystävämme jättämään.

Tuuliajolla

Posted in Earl Grey, Matkalla, Laivalla at 9:09 am by Earl Grey

Niin sitä taas kerran wiettiin niin paroneita. Laivassa kun ei ollut oikeastaan mikää ehjänä, joten saatoimme wain toiwoa, ettei meri pyyhkäisisi koko laiwaa ja upottaisi sitä. Kapteenimme yritti wimmatusti pitää laivan keulaa edes jollain tapaa tuulen suuntaisena, mutta jossain waiheessa myös hänen woimasa ehtyiwät, joten meille ei jäänyt muuta tehtäwää kuin yrittää pitää itsemme laiwassa ja toiwoa parasta.

Aikansa myrksy riepotteli laiwaamme, kunnes kuului hirwittäwä rysäys, jota seurasi tawaroiden lentely. Hetken pelkäsimme jo pahinta, että nyt laiwa uppoaa, ja aloimme miellissämme walmistautua jättämään laiwan. Onneksemme huomasimme siinä myrskyn hämärässä walossa, että olimme wain ajautuneet matalikolle, joka ei ollut ilmeisestikkään ollut rikkonut laiwamme pohjaa, ainakaan siinä määrin, että olisimme olleet heti uppoamiswaaassa. Päätimme pitää wahtiwuoroja ja jos jotain hälyttäwää ilmeisini kukin wahtiwuorolainen herättäisi muut.

Ei siinä kukaan paljoa nukkunut kun tuuli ulwoi ja meri pauhasi. Aamulla kun myrsky oli hieman hellittänyt tutkimme mitä tuhoja myrsky oli saanut aikaan. Ystäwäni Twinings huomasi meidän olevan jonkin saaren tahi mantereen reunassa. Kapteenimme meni tutkimaan ruumaan miltä laiwamme näytti. Maihin piti päästä, ainoa ongelmamme oli se, että wenheemme oli jäänyt wiimeisessä rytäkässä meren armoille.

Yhtäkkiä huomasimme Herkon hyppääwän veteen, minulla oli paroniystäwässä pitelemistä, mutta

Herkko huusi tulewansa kohta takaisin ja lähti uimaan kohti rantaa. “Mikähän tuolle Herkolle tuli, ei hän nyt kuitenkaan auringonpistota ole voinut saada” ihmetteli Twinings. “Mietin asiaa myös, mutta toisaalta Herkko on toiminnan mies, joten uskoisin hänen pärjäävän” totesin minä ystävälleni. “Mistä me tiedämme minkä ajatuksen hän sai”, sitten itse taas waiwuin epätoivoon, muistaessani Jeevesin, miten nyt enää voisın löytää hänet, kun emme taas kerran tiedä missä olemme. Painuin kajuuttaan katsomaan olisiko joku pullo wiiniä tahi whiskyä jäänyt ehjäksi....

Missä olemme?

Posted in Earl Grey, Matkalla, Laivalla at 9:26 am by Earl Grey

Kajuutasta löysin kuin löysinkin yhden whisky pullon, joka oli säilynyt kuin ihmeen kaupalla ehjänä. Sitä nauttiessani Sir Twinings tulee sisään kajuuttaan, istumme hiljaa ja otamme muutaman whisky lasillsen hiljaisuuden wallitessa raskaana. Jossain waiheessa kapteeni pyysi lupaa tawata ja kertoi meille miten laiwamme oli käynyt. Lopputulos oli lohduttomuudessaan kuitenkin parempi kuin olin saattanut kuwitella. Pohjassa oli muutama reikä, mutta paikattawissa, mutta huono asia oli se että olimme tiukasti kiinni, mutta hyvä asia oli se ettemme ainakaan uponneet.

Tuli ilta ja tähdet syttyiwät taivaalle, eikä Herkosta näkynyt jälkeäkään. Kapteeni otti tilaisuudesta waarin ja alkoi tutkimaan mahdollista olinpaikkaamme. Me Twiningsin kanssa siirryimme nauttimaan intohimomme kohdetta, teetä. Onneksi edes sitä oli vielä jäljellä, mutta wetemme alkoi olla lopussa, mistä saisimme sitä lisää....

08.14.07

Herkko maissa

Posted in Matkalla, Herkko at 8:58 am by Herkko

Herkko oli päättänyt lähteä etsimään vettä maista, olihan hän sentään hovimestari ja täten vastuussa isännän hyvinvoinnista. Ja nopea liikkeissään kun on niin, otti ja hyppäsi yli laidan sen suuremmin

ajattelematta, saati kertomatta ajatuksistaan Sir Twiningsille. Uituaan rantaan hän lähti kävelemään sisämaahan päin ja aikansa käveltyään törmäsikin paikalliseen väestöön joka myös oli korjaamassa myrskyn aiheuttamia vahinkoja.

Paikalliset huomasivatkin tämän erikoislaatuisen ilmestyksen, joka vettä valuvana käveli suoraan heidän kyläänsä. Alkoivat kysellä häneltä mikä oli miehiään, mutta eihän Herkko raukka ymmärtänyt sanaakaan. Yritti selvittää omalla kielellään mistä oli kyse, eihän siitä valitettavasti mitään tullut. Ystävällisiähän he olivat ja yrittivät saada selville mistä tämä outo miekkonen oli oikein tupsahtanut, merestä, se nyt oli ainakin selvää. Hetken kuluttua Herkko ymmärsi, että nämä ystävällisen tuntuiset ihmiset halusivat hänen seuraavan heitä. ” No meni syteen tai saveen, niin katsotaan nyt kaikki kortit kerralla” sanoi Herkko ja lähti seuraamaan muutamaa kylän asukasta.

Jonkin aikaa tämä outo joukkio kulki pitkin tietä, jossain vaiheessa alkoi näyttää siltä, että sinne minne oltiin Herkoa ohjaamassa asui joku varakas ihminen, koska portti oli komea ja sen takana näkyvä puisto hyvin hoidettu, mitä nyt myrskyn jäljiltä oli oksia sun muita pitkin pihaa, mutta paljon kyläläisiä (näin Herkko ainakin päätteli) oli siivoamassa puistoa. Tässä kohtaa kyläläiset jotka olivat saattaneet Herkon portille, sanoivat puistossa työskenteleville jotain ja lähtivät takaisin mistä olivat Herkon kanssa tulleet. Eräs puiston työntekijöistä tuli Herkon luo ja viittilöi mukaansa.

Mitäpä muutakaan Herkko siinä vaiheessa osasi tehdä. Aikansa kuljettuaan Herkko ja mies joka kulki hänen edellään saapuivat hienon kartanotyypin asumuksen luo. Siellä taas oli vastassa mies joka muistutti Herkon mielestä hovimestaria. Kun tämä mies avasi suunsa ja niin Herkko ilokseen huomasi ymmärtävänsä tätä ja alkoi kertoa asiaansa, mutta ei päässyt alkua pidemmälle, kun mies nimeltään José pyysi seuraamaan peremmälle, pyytäen ensi kuitenkin jättämään likaiset ja märät kengät ulos.

Saksalaisen luona

Posted in Matkalla, Herkko at 9:25 am by Herkko

Sen verran José kertoi itsestään, että hän kuten Herkkokin toimi hovimestarina, sillä erotuksella,

että hänen isäntänsä oli saksalainen. Josén kertomuksista kävi ilmi, että tämä saksalainen jonka luokse Herkko oli päätenyt, oli intohimoinen papukaijosten suojeleja, ja tätä varten hän oli ostanut maata tältä ihastuttavalta saarelta. Hänen suunnitelmiinsa kuului rakentaa eläinpuisto, johon tulisi paljon uhanalaisia eläimiä, joille rakennettaisiin hyvät oltavat.

Saksalaisen hovimestari ohjasi Herkon erään suuren oviparin luo ja pyysi odottamaan hetken, José meni sisään ja tuli hetken kuluttua ulos ja pyysi Herkon myös sisään. Sisällä odotti suuren pöydän takana saksalainen mies syömässä aamupalaansa. Herkko raukan mahassa murahti, jonka saksalainenkin kuuli, ja sanoi jotain Josélle, joka pyysi Herkkoa vielä mukaansa. Mentiin suuren kartanon läpi keittiöön, jossa Herkko sai vatsansa täyteen paikallisia herkkuja. Sen jälkeen José ohjasi Herkon takaisin saksalaisen luo.

Saksalainen kysyi Herkolta kaikkien mahdollisen, mistä hän oli tullut saarelle, ja miten. Herkko kertoi kaiken myrskystä ja Sir Twiningista ja Sir Earl Greysta, sekä onnettomasta Jeevesin katoamisesta. Saksalainen kuunteli kiinnostuneena koko tarinan ja ilmoitti sitten, että hän haluaa tavata arvon paronit ja tarjota heille kunnan illallisen. Sekä auttaa saamaan laivan kuntoon. Kyläläiset saavat olla mukana auttamassa hänen omien työntekijöiden kanssa, "laivasta tulee entistä ehempi" uhoi saksalainen. "José, auta tätä miestä pääsemään takaisin laivalleen, välitä kutsuni arvon paroineille ja kun olet palannut, pyydä puuseppäni tänne".

Takaisin laivalle

Posted in Matkalla, Herkko at 10:49 am by Herkko

No johan oli kummallinen, ajatteli Herkko saksalaisesta. Sitten Herkolle tuli mieleen se kysymys joka hänen olisi pitänyt kysyä hetimiten. "José, anteeksi mutta missä mahdamme olla, noin niinkuin maantieteellisesti?" José katsahti häneen ja totesi "Olemme saarella, tai tarkemmin erääseen saariryhmään kuuluvalla tuliperäisellä saarella. Saaren nimi on Teneriffa ja kuulumme Espanjan kuningaskunnan alaisuuteen."

Rantaan päin kävellessään Herkko katsahti taakseen ja huomasi vasta nyt korkealle kohoavan vuoren, jonka huipulla näytti olevan vielä lunta. Rantaan päästyään, José ohjasi heidät ison

soutuveneeseen luo, jossa heitä jo odotettiin. Alkoi olla jo yö kun vene lipui kohti paronien myrskyn runtelemaa laivaa, jonka kajuutasta näytti kajastavan heikko valo ja aivan kuin kaksi hahmoa olisi ollut istumassa pöydän ääressä. Hetken kuluttua laivalle tuli liikettä kun sieltä huomattiin lähestyvän veneen keulassa oleva lyhty, samalla hävisi kajuutassa olleet hahmot....

Uutisia laivalle

Posted in Earl Grey, Sir Twinings, Matkalla, Laivalla, Herkko at 11:10 am by Herkko

“Herkko”, huusi Sir Twinings saatuaan uskolisen hovimestarinsa takaisin. “Mitä ihmettä sinä oikein ajattelit hypätessäsi laivalta mereen.” Herkko puolestaan rauhoitteli arvon paronia ja kertoi uutiset. “Olen tavannut erään ilmeisen jalosukuisen saksalaisen, joka on lupautunut auttamaan meitä, mutta siitä hyvästä hän tahtoo tavata arvpon paronit.” Samaan aikaan tuli kapteenimme kertomaan, että uskoakseen tietää missä olemme. Johon Herkko vastasi tyynen rauhallisesti “Teneriffalla, eräällä tuliperäisellä Kanarian saarten saariryhmään kuuluvalla saarella, joka kuuluu Espanjan kuningaskunnan alaisuuteen ja tämä mies arvon paronit on José, tapaamani saksalaisen hovimestari.”

“Arvon paronit, Sir Twinings ja Sir Grey, täten haluan isäntäni pyynnöstä ojentaa teille tämän kutsun, josta käy ilmi kellonaika, jolloin tulemme noutamaan teidät huomenna saarelle. Pyydän teitä avaamaan kutsun ja kertomaan minulle, josko arvon paroneille sopii kyseinen aika.”

“Twinings hyvä, sinä saat awata ja wastata myös minun puolestani.” “Kyllä, me olemme huomenna valmiit tuohon aikaan joka on ilmoitettu kutsussa, kiittäkää mitä syvimmin kutsusta arvon herraanne” Twinings aina niin kohteliain sanankääntein vastasi. Niin José lähti venheen kanssa takaisin ja me jäimme laivaan odottamaan huomista, mitä nyt Twinings alkoi tivata Herkolta mitä kaikkea oli tapahtunut, ei silti ettenkö minä myös olisi ollut kiinnostunut kuulemaan Herkon tarinaa.

Tulevaisuudessa

Posted in Jeeves at 12:14 pm by Jeeves

Jeeves ei nyt enää tiennyt mitä ajatella, hänet oli heitetty tyyliin johonkin tyrmään jossa ei ollut edes ikkunaa, jotta olisi tiennyt onko yö vai päivä. Yhtäkkiä ovi avautui ja suurikokoinen mies astui oviaukkoon ja pyysi Jeevesiä astumaan ulos. "Vihdoinkin joku joka osaa puhua jotain järkevää kieltä, parahti Jeeves." "Suu tukkoon ja seurata minua" sanoi tämä isokokoinen mies, eikä Jeeves oikein nähnyt järkeväksi tehdä muutakaan.

Jeeves vietiin huoneeseen, jossa oli vain pöytä ja kaksi tuolia, sekä lamppu pöydällä, hänet istutettiin tuoliin ja toiselle puolelle meni tämä isokokoinen mies ja alkoi kysellä kaikenlaisia asioita, kuka Jeeves oli ja miksi hän oli ollut lentokoneessa ja tullut ilman asianmukaisia asiakirjoja maahan. Jeeves yritti miettiä päänsä puhki mitä sanoisi, ettei tulisi passitusta johonkin mistä ei sitten ole varmasti pois pääsyä, joten Jeeves päätti päästää pienen valkoisen valheen, sen pohjalta mitä oli ymmärtänyt. "Nythän on niin arvon herrat, että tämä passiportti joka minulla alussa oli, varastettiin jossain vaiheessa, en osaa sanoa missä vaiheessa näin on päässyt käymään."

Aikansa piinapenkissä istuttuaan, Jeeves päästettiin ihmeekseen pois, ja vietiin pois tyrmästä, mutta nyt taloon jossa oli vartija, lisäksi hänelle ilmoitettiin, että hänen henkilöllisyytensä tullaan selvittämään, hän voi majailta täällä siihen asti, mutta ei saa poistua talosta. "Poistua ja poistua" Jeeves meitti, "milläs täältä poistut kun on kaikki ovet ja ikkunat lukossa." Niin Jeeves jäi yksin taloon, miettimään mitä seuraavaksi tapahtuisi ja missä arvon Paroni oli.

Seuraavana aamuna tuli sisään nainen joka toi Jeevesille aamupalaa ja päivän lehden. Siinä nauttiessaan aamuiusta teetä Jeeves avasi lehden ja hänellä meni teet väärään kurkkuun kun hän luki päivämäärän. Vuosilukuna komeili luku 2007, Jeevesiä alkoi heikottaa. "Ei, tämä ei voi olla totta, mitä minulle on tapahtunut." Aikansa rauhoituttuaan Jeeves alkoi miettiä asiaa, "toisaalta ne kaikki ihmeelliset vekottimet, joita ei ole Englannissa nähty, saati se lentävä härveli, ehkä minä sitten olen tulevaisuudessa. Mutta kuinka pääsen täältä pois, enhän minä voi tännekkään jäädä." Jeeves päätti käyttää hyväkseen sitä leidiä joka tuo hänelle ruoat, jospa hänen avulla pääsisi pois talosta ja sitten voisi miettiä lisää.

Jeevesin juoni

Posted in Jeeves at 1:17 pm by Jeeves

Jeeves oli miettinyt, jotta jos saisi ruokaa tuovan naisen puolelleen, hän voisi auttaa Jeevesin pois. Mutta mite se onnistuisi, kun kerran nainen tuli aina yksin ja vartija oli ovella. Jeeves päätti aluksi olla ystävällinen naiselle ja voittaa tämän luottamuksen. Kun nainen sitten tuli tuomaan taas ruokaannosta, Jeeves yritti hieman jututtaa naista, mutta tämä totesi sen olevan kiellettyä. Mutta Jeeves ei lannistunut vaan, pyysi josko nainen voisi tuoda hänelle hieman vaatteita, kun nämä nykyiset olivat jo hieman likaiset. Nainen lupasi harkita.

Kun ilta koitti ja nainen tuli uudelleen käymään, hänellä oli kuin olikin kassillinen vaatteita mukanaan, kassin vartija toki tarkasti. Nyt Jeeves päätti pyytää naiselta viiniä ruoan keralla nautittavaksi, ja samalla kysäisi kuin ohimennen “odottaako arvon rouvan mies kotona ja, toivottavasti minusta ei ollut liikaa vaivaa.” Nainen hätkähti oikein Jeevesin kysymystä, “Ei, minä en ole naimisissa, ja ei niistä vaatteiden tuomisesta vaivaa ollut, toivottavasti sopivat.” Jeeves kiitti vielä kerran naista tämän lähdettyä.

Aikaa meni ja välillä isokokoinen mieskin kävi talossa toteamassa, etteivät he vielä olleet saaneet Jeevesin henkilöllisyyttä varmistetuksi, joten Jeeves joutuisi edelleen odottamaan vapautta. Jeeves tuli jo aika hyvin juttuun naisen kanssa, joten Jeeves päätti uskoutua naiselle, silläkin uhalla että nainen kavaltaisi hänet. “Olen päättänyt yrittää paeta talosta ja tarvitsisin apua siinä, voisiko arvon neiti mahdollisesti auttaa minua paossani?” Nainen katsoi Jeevesiä tarkkaan ja sanoi miettivänsä asiaa yön yli.

Seuraavana aamuna nainen tuli tuomaan aamiaista ja sanoi olevansa valmis auttamaan Jeevesiä. “Tarvitsen jotain jolla saan nukutettua vartijani, voisitteko auttaa siinä?” Nainen lupasi tuoda vartijalle jotain juotavaa, jolla vartija saataisiin pois pelistä. Illalla nainen sitten toi vartijalle syötävää ja juotavaa, jotka tämä ilmeisen hyvillä mielin söi, eikä aikaakaan kun vartija nukkui. Nyt ei ollut liikaa aikaa, koska viimeistään tunnin päästä tulisi vahdin vaihto. Jeeves ja nainen pakenivat ulos pimenevään Varnaan.....

Jeevesin pako huomataan

Posted in Jeeves at 1:34 pm by Sivustakatsoja

Kun Jeeves oli paennut talosta, asia huomattiin tietysti kun vahdin vaihdon aika tuli. Nukkumassa oleva vartija sai kuulla kunniansa paon vuoksi. Ja kuten olettaa saattaa, nyt myös naista etsittiin, mutta turhaan. Koska asia koettiin tärkeäksi, Jeevesistä ja naiseta tehtiin etsintäkuulutus ja paikallisiin lehtiin laitettiin pakolaisista kuva ja kirjoitus jossa heidän kerrottiin olevan erittäin vaarallisia ja aseitettuja, samassa tekstissä toivottiin ihmisten ottavan yhteyttä paikalliseen poliisiin, jos näkevät heidät jossain päin Bulgariaa. Olettavasti pakolaiset olisivat jossain päin Varnaa. Sama uutinen levitettiin myös muihin Euroopan suuriin uutislehtiin.

Samaisen lehtikirjoituksen luki netissä eräs innokas nuori englantilainen tiedemies joka tutki madonreikien mahdollisuutta. Innokas valokuvauksen harrastaja kun oli, hän oli jokus ostanut eräästä huutokaupasta jonkun valokuvauksen alkuaikojen pioneerin muutamia säilyneitä kuvia ja nyt hänelle tuli outo olo. Aivan kuin olisi nähnyt tuon karkulaisen kuvan jossain aiemmin, jossain kuvassa joka hänellä oli. Eihän se voinut olla mahdollista, mutta hän päätti kaivaa laatikon esiin. Kuka tämä aikalainen valokuvauksen harrastaja oli, niin nimeä hän ei tiennyt. Laatikko löytyi ullakolta, mies avasi sen, selaili aikansa vanhoja kuvia, ja törmäsi kuvaan, jossa näkyi outoja hahmoja laivan kannella jossain seremoniassa.....

08.16.07

Yksi valokuva voi kertoa enemmän....

Posted in Jeeves at 2:38 pm by Sivustakatsoja

kuin tuhat sanaa....

Mies tutkiskeli vanhaa valokuvaa, jossa erikoisen näköiset (suorastaan kammottavat) olennot olivat laivan kannella ja ilmeisesti laivan kapteeni heidän edessään, ilmeisesti kyseessä oli hääseremonia, mies päätteli. Hän selasi lisää kuvia ja nyt tuli esiin kuva jota hän oli hakenutkin. Kuvassa oli mies joka erehdyttävästi muistutti etsintäkuulutettua henkilöä, hän päätti ottaa kuvan mukaansa ja verrata sitä kuvaan joka oli netissä.

Koneelle päästyään hän printtasi kuvan ja alkoi tutkia sitä rinnakkain vanhan kuvan kanssa. Kyllä, kuvissa oleva miehet olivat aivan saman näköisiä, mutta mikä oudointa, myös samat vaatteet molemmilla (vanhahtavat näin nykypäivänä). Voisiko se olla mahdollista, voisiko tuo mies kuvassa olla sittenkin sama. Mutta eihän se voi olla mahdollista, koska kaiken järjen mukaan miehen pitäisi olla jo kuollut, ellei sitten hän ole oikeasti tuosta ajasta tänne joutunut. Mikä taas voisi todistaa sen että madonreikiä on olemassa, ja niiden kautta voi liikkua ajassa eteen ja taaksepäin.

Nyt tuli mieheen vauhtia, hän päätti ottaa selvää, missä mies mahdollisesti oli, onneksi hänellä oli yhteyksiä henkilöihin jotka voisivat auttaa. Kreivi Ignazievin pojan pojan poika (kreivi hänkin, mutta nuori ja villi sellainen), joka oli hänen hyvä ystävä, tunki paljon paikallisia poliiseja ja maailman henkilöitä, joten häneen pitäisi ottaa ensimmäisenä yhteyttä. Joten ei muuta kuin polkuryörä alle ja nuoren kreivin pakeille. Tämä tuntematon mies mahdollisesti menneisyydestä olisi löydettävä ennen poliiseja.....

Illallinen maissa

Posted in Earl Grey, Sir Twinings, Matkalla at 3:19 pm by Earl Grey

Ilta tuli ja arvon paronit alkoivat valmistautua tapaamaan tätä saksalaista hänen kartanollaan. Juuri sovittuun aikaan saapui vene noutamaan heitä. "Herkko, voit aivan yhtä hyvin pitää tämän illan vapaata, uskon että pärjäämme Earlin kanssa kahdestaan". Niin lähtivät paronit kohti rantaa. Rannalla saksalainen seisoikin jo heitä odottamassa ja toivotti tervetulleeksi. "Tervetuloa arvon paronit, nimeni on von Richthofen " saksalainen sanoi. "Kiitoksia kutsustanne, sallinette udella kuinka te olette päätyneet tänne saarelle arwon....?" kysyin jättäen ilmaan kysymyksen saksalaisen mahdollisesta arwonimestä. "Suokaa anteeksi, en ole tottunut enää pitämään arvonimestäni niin suurta elämää, mutta olen paroni, aivan kuten tekin. Miten olen tänne saarelle päätenyt, on aivan oma haluni, halusin pois saksasta ja olin kuullut tällaisesta paratiisista. Huomasin täänne päästyäni, että täällä on aivan mahtava määrä erilaisia papukaijoja. Aluksi aloin keräillä niitä, jotta näkisin niitä useammin ja rakennutin suuria häkkejä joissa niillä oli tilaa lennellä. Sitten sain ajatuksen puistosta, jossa voisi olla muitakin eläimiä, myös sellaisia jotka mahdollisesti ovat uhanalaisia ja tarjota niille samalla turvapaikan. Nyt olen pikkuhiljaa rakentamassa sellaista puistoa".

“Pahoittelen tätä puhetulvaa, mutta nyt olemme perillä, vielä kerran kiitoksia että pääsitte tulemaan ja tervetuloa”. Saavuimme siis von Richthofenin kartanolle, joka teki vaikutuksen meihin molempiin, varsinkin kuljettuamme läpi hänen hyvin hoidetun puiston. Illallinen tarjottiin hienossa marmorisessa salissa, josta sitten siirryimme von Richthofenin kirjastoon. Kirjastossa von Richthofen sitten kysyi “No niin arvon paronit, kuinka te olette joutuneet tänne ja minne te olitte mahdollisesti matkalla?”..

Katsoimme Twingingsin kanssa toisiamme ja mietimme kuinka paljon voimme kertoa, emmehan tiedä hänestä edelleenkään juurikaan mitään. Päätin kuitenkin aloittaa keskustelun, kertomalla myrskystä. Von Richthofen kuunteli hiljaa koko kertomukseni ajan. Matkan päämäärästä päätimme kertoa sen suuntaavan itään....

08.22.07

Paroni Knyphausen kutsuu iltateelle

Posted in Sir Twinings, Matkalla at 9:12 pm by Sir Twinings

Paroni von Richthofenin katse jäi jäi hievahtamatta paikoilleen kertomuksemme saapuessa hänen tiluksilleen Teneriffalle. Katsoin hämmentyneenä ystävääni sir Greytä ja huomasin, että Grey tuijotti jos mahdollista, vieläkin polttavammin Richthofenia.

- Suokaa anteeksi, arvon paronit, minun on syytä valmistaa teille iltatee, sanoi paroni von Richthofen tukahtuneesti ja poistui kiireesti luotamme ulos avoimesta oviaukosta. Ovi kumahti vaimeasti kiinni.

Säpsähdin, kun Earl tarttui kiihtyneesti käteeni. - Nopeasti, nyt meillä ei ole hetkeäkään hukattavana.

- Mitä Earl, mitä Jumalan tähden? kysyin kummastuneena ja samaan aikaan hätäntyneenä. Earl tarttui molempiin käsiini ja alkoi puhua nopeasti, mutta samalla vaimentaen ääntään.

- Sukumme on aikoinaan ollut tekemisissä Richthofenien kanssa, muistan hämärästi heidän piirteensä nuoruudestani, eikä tuo mies ole paroni von Richthofen.

- Mutta kuka hän sitten on, Luojan tähden? kysyin jo nousten lievään paniikkiin.

- Näetkö tuon kirjan? kysyi Earl osoittaen kirjahyllyllä olevaa mustaselkäistä opusta.

Odottamatta vastaustani hän säntäsi hyllylle ja tempaisi kirjan esiin. Tuntui kuin huone olisi pimentynyt, pöydällä oleva öljylamppu alkoi lepattaa ja kuiskivat varjot tuntuivat kerääntyvän huoneen nurkkiin.

Aloin vihdoinkin itsekini tajuta asian karmivan laidan. Tämä oli tarina, jolla paroneita peloteltiin jo pienestä pitäen. Tarina kertoi kelpo paroni Heylistä. Heyl oli rakastettavin paroni, mitä maa päällään kantoi, aina pyyteettömästi auttamassa muita. Tämä ihmisystävä muuttui kuitenkin synkkinä ja pimeyttä mustempina hetkinään kammottavaksi paroni Knyphauseniksi, jossa ihmisen ja pedon pahimmat vietit paljastuivat groteskeimmalla tavalla. Paroniparan muuttumiset Knyphauseniksi tapahtuivat hänen tahtomattaan, eihän tuo sympaattinen olio muuten olisi tahtonut lähimmilleen paha kohtaloa.

Ainoa tapa, jolla paroni Knyphausen pystyi muuttumaan takaisin paroni Heyliksi, oli lukea tietty loitsu Paronien Kirjasta. Tämän loitsun saattoi siis lukea vain paroni Knyphausen itse.

Minun ja paroni Greyn katseet kotasivat. Ystäväni kädessä oli Paronien Kirja.

Silloin minäkin tajusin, että paroni von Richthofen olikin lapsuuteni tarinoiden paroni Heyl.

Kuulimme vaimeita askeleita oven luota ja sen ripaan tartuttiin ulkopuolelta. Kauhu kiehui sisälläni.

Oliko tarinoidemme paroni Heyl jo muuttunut paroni Knyphauseniksi?

10.08.07

Kreivi Ignazievin luona

Posted in Bulgaria, Paul, Ivan at 4:27 pm by Sivustakatsoja

Paul, tämä mies joka oli siis ostanut valokuvat saapui Kreivi Ignazievin (Ivan) luo, lievästi sanottuna hengästyneenä. Tänä päivänäkin Ignazievin suku nautti suurta luottamusta Bulgariassa, ja suvussa kulkeva vauraus ei ollut jättänyt nuorta Ivaniakaan välistä.

Paul soitti portin pielessä olevaa summeria, jolloin hetken päästä Ivanin hovimestari päästi hänet sisään, ovella hovimestari sitten otti hänet vastaan, “tervetuloa Paul herra, Ivan herra on työhuoneessaan”. Paul ei koskaan tottunut tuohon herroitteluun. Paul suunnisti vanhasta muistista työhuoneelle, jossa Ivan oli koneensa ääressä. Hän on niitä harvoja minun lisäkseni jotka käyttävät Applen tuotteita, mietin tullessani sisään.

“Paul, mikä mukava yllätys, mikä sinut tänne lennätti?, et kai väitä löytäneesi taas jotain uusia todisteita madonrei’istä, haha haa. Istu alas kiireemmäksi aikaa, haluaisitko teetä?”

“Ei en halua nyt teetä, mutta jokin terävämpi saattaisi olla nyt paikallaan, ja saatta olla myös sinullekin tämän jutun jälkeen. Luepas suurimman aikakauslehden pääuutinen, katso kuvaa ja kerro mitä näet.”

Kaadettuaan paukun Paulille, Ivan luki jutun Jeevesista ja naisesta, katsoi kuvan ja totesi ettei kuvassa ollut muuta erikoista kuin miehen pukeutuminen. “Hieman vanhahtava pukeutumistyyli, etten sanoisi.” Paul antoi Ivanin käteen kuvan jossa oli Jeeves “Katso nyt sitten tätä kuvaa ja kerro mitä näet. Tässä vaiheessa meni Ivanilla teet väärään kurkkuun ja hänelle tuli kiire katsoa artikkelin kuva uudelleen.

“Kuvassahan on mitä ilmeisemmin sama mies, mutta eihän se voi olla mahdollista, koska tämä huutokaupasta ostamasi kuva on paljon vanhempi.” Aikansa tutkailtuaan tovetukset totesivat että kyseessä on sama mies. Nyt täytyisi löytää ko. herra ja hänen austajansa mahdollisimman nopeasti, ennenkuin poliisi löytää heidät ensin.

Jeeves pakosalla

Posted in Jeeves, Bulgaria at 4:40 pm by Jeeves

Jeeves ja nainen olivat onnistuneet karkaamaan poliiseilta, mutta he tiesivät että oli vain ajan kysymys koska heidät löydettäisiin, vaikkakin Jeevesillä oli jo eri vaatteet ja hän jotakuinkin sulautui joukkoon. He piileskelivät vanhassa hylätyssä talossa, jossa repsotti yksi jos toinen kohta, ruokaa he saivat ystävällisiltä laitapuolen kulkijoilta, kun antoivat heille hieman rahaa. Pakolaiset vaihtoivat joka päivä uuteen taloon, josta he saivat vinkin muilta asunnottomilta. Kuinka pitkään pakolaiset saattoivat paeta, milloin joku huomaisi yhtäläisyyden heidän ja lehtikirjoituksen välillä.

Heidän onneksi ihmiset eivät olleet vielä heittäneet vanhoja lehtiä pois, joista laitapuolen kulkijat ja asunnottomat olisivat voineet lukea heidän paostaan. Varsinkin kun heistä oli luvattu palkkio, se teki heidän pakomatkastaan vieläkin vaarallisemman.

Nuoret miehet kaupungilla

Posted in Bulgaria, Paul, Ivan at 4:46 pm by Sivustakatsoja

Paul ja Ivan olivat lähteneet ulos tekemään pienimuotoista tutkimustyötä, jotta he mahdollisesti saisivat selville missäpäin Varnaa pakolaiset mahdollisesti olisivat. Ivan, jolla tosiaan oli yhteyksiä ei aina niin päivänvaloa kestäviin kontakteihin, laittoi sanan kiertämään, että olisi valmis maksamaan jopa enemmän kuin poliisi pakolaisten löytämisestä. Ainoa ehto oli, että poliisi ei saanut saada vihiä hänen aikeistaan.

Ensimmäinen päivä ei tuottanut minkäänlaisia tuloksia, joten toverusten ei auttanut muuta kuin mennä omille tahoilleen. “ilmoita kuitenkin heti, jos saat edes jonkun tiedon karkulaisista, ei väliä vaikka tieto tulisi keskellä yötä” Paul huikkasi Ivanille, hypätessään taas pyöränsä selkään.

Meni melkein viikko, ennenkuin ensimmäinen tieto karkulaisten viikon takaisesta olinpaikasta tuli Ivanille, hän otti puhelimen käteensä ja soitti Paulille. “Tiedän missä he olivat viikko sitten, en usko poliisin vielä tietävän sitä, mutta uskon sen olevan vain ajan kysymys, tule tänne, niin kerron lisää.”

11.16.07

Autiotalolla

Posted in Bulgaria, Paul, Ivan at 2:42 pm by Sivustakatsoja

Paul hyppäsi taas pyöränsä selkään oli jo lähtemässä ajamaan, kun muisti että oli unohtanut lompakkonsa kotiin ja ei kun takaisin sisälle. Sisälle päästyään hän oli jo lähdössä ulos, kun huomasi, että talon eteen parkkeerasi outo auto josta tuli ulos neljä melkoisen kokoista miestä. Mitähän nuo ovat hakemassa, ja uteliaisuuttaan jäi katselemaan ikkunasta ulos, nämä tuntuivat katselevan ovesta nimiä ja menivät sen jälkeen sisään. Paul lähti uudemman kerran Ivanin luokse, samaan aikaan kun Paul meni portaita pitki alas, myös hissi oli matkalla alas ja hetken päästä takaisin ylös. Puolivälissä Paul huomasi sivusilmällä nelikon hississä, mutta ei kiinnittänyt heihin sen enempää huomiota.

Poljettuaan Ivanin luo, oli ystävä jo valmiiksi vastassa portilla. “Nyt ei ole enää hetkeäkään hukattavana, mennään” sanoi Ivan. Päästyään talon luo, he huomasivat poliisiautoja myös talon luona. “Pahus, nyt tulikin mutka matkaan, poliisit ovat mahdollisesti saaneet jotain vihiä, tuonne ei nyt ole menemistä”. Samalla eräs laitapuolen kulkija vinkkasi kaveruksia tulemaan sivummalle. “Tiedän ketä etsitte ja tiedän missä he olivat eilen, huomasi poliisit ja karkasin talosta, nuo muut tuolla sisällä ovat sen verran tokkurassa, etteivät todennäköisesti tunnistaisi edes paavia. Mutta tämä tieto ei sitten ole halpa.” virnisti tämä laitapuolen kulkija niillä muutamalla hampaallaan jotka hänellä vielä olivat jäljellä.

Ivan totesi vain, että “paljonko? ja muista, että jos huijaat tulet katumaan sitä ja minä tulen kyllä löytämään sinut enemmin tai myöhemmin”. “En minä huijaa teitä ja hinta on 20000 levaa”

“20000 levaa? Ei ikinä, kiitos ja näkemiin” Ivan totesi. Lähdimme kävelemään pois päin, niin mies juoksi peräämme ja totesi “hyvä on hyvä on, 1000 levaa”. “Saat 500 levaa nyt ja kun olemme löytäneet etsimämme saat 1500 levaa, jos ja kun tietosi pitävät paikkansa, ota tai jätä.” Ivan sanoi karusti. Sekin oli isompi summa kuin mitä mies oli varmaan koskaan nähnyt. “Sopii” Rahat saatuaan mies kertoi missä oli nähnyt karkulaiset . Kun olimme lähdössä pois, näimme että poliisit olivat saaneet myös jotain vihiä, koska heillä oli mukanaan mies joka meni autoon muutaman

poliisin kanssa. Auto johon poliisi ja miehet olivat menneet lähti lujaa kaasuttaen paikalta. Emme tienneet kuinka paljon poliisit olivat ehtineet saada selville, mutta emme uskoneet aikaa olevan hukattavaksi asti, joten lähdimme kiireesti kohti viimeistä piilopaikkaa.

Verkko kiristyy

Posted in Jeeves, Bulgaria, Paul, Ivan at 3:14 pm by Jeeves

Päästyään talolle jossa etsintäkuulutetut olivat viettäneet viimeisen yönsä, onnekseen kaverukset totesivat, ettei poliisit ainakaan vielä olleet tutkimuksissaan niin pitkällä. Päästyään sisälle ränsistyneeseen taloon eläintarhan lähetyvillä, se oli tyhjä, ei ristin sielua. “Tämä ei nyt näytä hyvältä, joko meitä on huojattu tai sitten poliisit ovat jo käyneet täällä” Ivan totesi mietteissään. “Kierrellään nyt kuitenkin hetki täällä, jos jotain vaikka löytyisi” sanoi Paul Ivanille. “Tsiiii” Jostain kuului aivastus, mutta mistä, Paul ajatteli. “Kuulitko, joku aivasti” Paul kuiskasi Ivanille “täällä on joku, etsitään hänet” Aikansa etsittyään ystävykset löysivät huoneen jossa oili kirjahylly ja jostain tuntui kuin ilmavirta olisi käynyt. “Kokeillaan siirtää tätä kirjahyllyä” Paul sanoi ystävälleen. Kun he olivat saaneet kirjahyllyn siirrettyä he huomasivat sen takana aukon. “Kumpi menee ensin?” Paul kysyi. “Mene sinä” Ivan vastasi. Paul konttasi aukosta sisään, nousi seisomaan ja huomasi tulleen pienen käytävään joka meni vasemmalle. “Täällä on käytävä, tule perässä, menen jo edeltä” Käytävä oli ahdas, siellä mahtui juuri ja juuri kulkemaan, hetken päästä käytävä kääntyi oikealle jossa oli portaat alas. Vain taskulampun valo näytti tietä kaveruksille kun he hiljaa laskeutuivat alas ja päätyivät kosteaan kellariin jossa kaksi hahmoa istui heikossa oman taskulampun valossa vierekkäin.

“Nyt ne löysivät meidät, enää ei ole pakotietä” sanoi naisääni vieressään istuvalle hahmolle. Johon Ivan ehätti sanomaan, “emme me ole poliiseja, ei meitä tarvitse pelätä, olemme täällä että voisimme auttaa teitä”. Kerroimme mitä tiesimme heistä ja näytimme valokuvaa jonka Paul oli ostanut huutokaupasta. “Siinähan olen minä ja arvon Paroni Sir Twinings, kuvan on ottanut toinen arvon paroni Sir Earl Grey, mutta kuinka se teillä on, minä en nyt oikein ymmärrä.” Samassa alkoi kuulua talosta muitakin ääniä. “Kai muistitte vetää kirjahyllyn eteen, nainen muistutti”. Nyt tuli kiire, Ivan ja Paul juoksivat ylös ja vetivät yhteistuumin kirjahyllyn takaisin, kirjahyllyssä oli takana kiinni lenkki, jolla sai kirjahyllyn laudalla lukittua seinän taakse. Mutta poliisit huomasivat valon

pilkahduksen joka tuli ystävysten lampusta ja alkoivat etsiä sisäänpääsyä.

Juostuaan takaisin, ystävykset ja karkulaiset kuuluivat kuinka poliisi alkoi hajottamaan kirjahyllyä. “Onko täältä muuta ulospääsyä?” kysyi vuorostaan Paul. “Täällä on ovi, mutta emme jaksaneet avata sitä” Herkko esitteli. Yhteistuumin ovi saatiin kuin saatiinki auki ja sen takan oli taas käytävä jonka päässä pilkotti heikko valon kajo. Loppuun päästyään ystävykset huomasivat tulleen talon puutarhaan. Nyt täytyisi vain päästä karkuun poliiseja mahdollisimman nopeasti....

11.18.07

Paroni von Knyphausenin madonreikä

Posted in Sir Twinings at 10:14 pm by Sir Twinings

Tartuimme Earlin kanssa toisiamme kädestä ja silmämme pullistuivat kauhusta, kun ovi avautui hiljalleen natisten. Edessämme seiso i hirviömäinen kammotus.

- Pa-pa-paroni Knyphausen... valitimme kuin yhdestä suusta.

Mutta hirviömäinen otus lysähti kuin pieneksi eteemme ja vasta silloin kummatkin tajusimme asian laidan. Edessämme tutisi vieraamme susi-Larsenin joukkiosta - Lordi!

- Ystävät rakkaat, lordi sopersi. Kaikki on mennyt hukkaan. Olen töpeksinyt ja saanut päälleni kauheimman vihan, mitä maa päällään kantaa. Morsiameni jahtaa minua. Hän on liittoutunut paroni Knyphausenin kanssa, eivätkä he lepää ennen kuin vaimoni on saanut maistaa oikeutta... Nopeasti, meidän on käytettävä Knyphausenin salakäytävää!

Oven takaa käytävästä alkoi kantautua kimeää naisen huutoa ja tuo ennen niin mahtava hirviö tarttui meitä kädestä ja veti meidät kirjahyllyn luo. Hän painoi erästä kirjaa ja koko hylly kääntyi sivuun paljastaen syvälle maan uumeniin kiertyvät portaat. Olimme Earl Greyn kanssa aivan lamaannuksissamme, mutta tietäessämme että nyt meitä jahtasi lapsuutemme painajaisen paroni Knyphausenin lisäksi vielä mikä lie tuonelan morsian, emme voineet muuta kuin sännätä hirviön

mukana alas pimeyteen vetäen kirjahyllyn kiinni takanamme.

Liukastuimme pimeyden kosteissa kierreportaissa ja kiepuimme alas hurjana huutavana kolmikkona. Jostakin kummasta sain päähäni ajatuksen.

- Mikä kumman madonreikä tämäkin on ...

11.19.07

Madonreiän olemassaolo

Posted in Jeeves, Bulgaria, Paul, Ivan at 3:42 pm by Jeeves

Nyt päästyään ulos talosta, heidän piti päästä jonnekin piiloon ja jostain he saivat ajatuksen mennä eläintarhaan, nyt kuitenkin piti vielä keksiä jotain Jeevesille päälle, jottei häntä tunnistettaisi aivan niin helposti, ei muuta kuin lippalakki päähän Ivanilta ja takit vaihtoon keskenään. Sitten sekoitettiin parit, Paul lähti naisen kanssa ja Ivan Jeevesin.

Päästyään eläintarhaan, piti miettiä miten pääsisi Ivanin luo, sieltä poliisit eivät vielä osaisi heitä etsiä. Onneksi eläintarhast pääsi myös toista kautta ulos, joten kohta oltiin jo taksissa matkalla kohti Ivanin kotia. Siellä kaikki neljä kokoontuivat sitten Ivanin työhuonelle keskustelemaan asioista. Paul kertoi kuinka oli saanut kuvan ja Jeeves puolestaan kertoi, niin hyvin kuin vain taisi, oman kertomuksensa.

Paul innostui Jeevesin tarinasta, suorastaan villiintyi “minä tiesin sen, madonreikä mahdollistaa liikkumisen ajassa ja Jeeves tässä on elävä esimerkki siitä”. Ainoa ongelma oli se missä ja miten madonreikä ilmestyy ja sitä kautta päästiin ongelmaan numero kaksi. Kuinka saada Jeeves takaisin omaan aikaansa. Nyt piti nukkua yön yli, jotta voitaisiin alkaa tutkia asiaa. Vieraat jäivät Ivanin luo, kun taas Paul lähti omaan kotiinsa.

Ikävä yllätys

Posted in Jeeves, Bulgaria, Paul, Ivan at 3:53 pm by Jeeves

Paul pääsi kotiinsa ja oli kävelemässä portaita pitkin huonesitoonsa, kun hän huomasi että kotinsa ovi oli auki ja sisältä kuului edelleen meteliä. Peilin kautta Paul näki, että koko asunto oli myllätty ja huonestossa oli edelleen muutama iso korsto, ilmeisesti niitä samoja jotka hän oli nähnyt lähtiessään kotoa. Nyt ei parannut mennä kotiin, poliisit ilmeisesti olivat jo keksineet hänen liittyvän jotenkin kadonneisiin. Nyt piti aivan hissukseen lähteä takaisin Ivanin luo kertomaan, puhelinta ei ilmeisesti parannut käyttöä, koska se oli varmasti kuuntelussa. Matkalla Ivanin luo, Paul kipaisi ostamassa itselleen uuden halvan puhelimen ja siihen prepaid kortin, joten häntä ei aivan pienessä kummassa saataisi ainakaan puhelimesat jäljitettyä. Omasta puhelimesta hän otti akun irti kaupungilla, jottei poliisit saisi ainakaan heti vihiä siitä että hän tietää heidän käyneen asunollaan.

Päästyään Ivanin luo, hän kertoi mitä oli tapahtunut ja ehdotti Ivania hankkimaan ensitilassa myös uuden puhelimen ja siihen prepaid kortin, samalla Ivan hankki naiselle ja Jeevesille yhteisen puhelimen. Ei varmasti menisi kovinkaan pitkään, kunnes poliisit keksisivät Ivanin ja Paulin yhteyden toisiinsa. Onneksi Paulin kone oli edelleen päällä, ja hän sai Ivanin koneen kautta tärkeimmät tutkimustietonsa madonrei'istä siirrettyä Ivanille. Niitä tutkiessa yö vierähtikin ja aamulla Paul ilmoitti keksineensä todennäköisen paikan ja ajan seuraavalle madonreialle, ainoa ongelma oli ettei hän vielä tiennyt mihin se veisi ja miten se toimisi.

Seuraava madonreikä ja matka sinne

Posted in Jeeves, Bulgaria, Paul, Ivan at 4:44 pm by Jeeves

“Seuraava mahdollinen madonreikä tulisi olemaan Ustran linnan raunioilla, ensi yönä keskiyön aikaan, näin laskelmani esittävät” toteaa Paul aamulla. “Joten meillä ei ole liika aikaa hukattavana, meidän täytyy lähteä sinne heti kohta” Ivan huomauttaa. “Paul voi nukkua autossa, minä ajan” Ivan lisää heti perään. Kaikki syövät äkkiä aamupalaa ja sillävälän Ivanin hovimestari käy vuokraamassa auton. Palatessaan hovimestari kertoo portin ulkopuolella olevan tummennetuvin lasein varustetun

auton. Ivan ottaa yhteyttä tuttavaan poliisivoimisa joka kertoo salaisen palvelun epäilevän Ivania ja Paulia jostain.

Onneksi autossa on tummennetut lasit, jotta poliisit eivät näe takapenkillä istuvia karkulaisia. Jossain vaiheessa matkaa Ivan saa puhelimeensa viestin hovimestrilta, joka ilmoittaa poliisien olevan heidän perässään, he eivät vielä tiedä minne nelikko on menossa, mutta luultavasti sekin jossain vaiheessa huomataan. Jossain vaiheessa nainen pyytää heitä pysäyttämään erään majatalo luo. Ivan suostuu, koska aikaa tuntuisi edelleen oleva eikä poliisejakaan näy. Nainen vinkkaa Jeevesille, jotta tämä seuraisi häntä. Menee hetki ja toinenkin mutta karkulaisia ei näy missään, nyt alkaa jo Paul hermostua, "mihin he menivät, tiedätkö sinä" hän kysyy Ivanilta. "Tiedän", sanoo Ivan ja virnistää.

Puolen tunnin päästä Jeeves ilmaantuukin naisen seurattessa perässä, Jeeves on vaihtanut vanhat vaatteensa takaisin ja matka voi jatkua. Perille päästyään on aikaa vielä pari tuntia h-hetkeen, joten nelikko päättää tehdä nuotion linnan raunioille ja tehdä siinä vielä ruokaa, eväät oli laittanut mukaan Ivanin hovimestari, kokiksi halusi aivan ehdottomasti päästä Jeeves, joka laittoikin maittavan aterian kaikille. Kello läheni kahtatoista ja oli aika siirtyä linnan raunioihin. Koko nelikko siirtyi linnan raunioihin katsomaan minne siellä mahdollisesti pitäisi mennä, rauniot olivat kuitenkin aika suuret. Jossain vaiheessa Jeeves keksii portaat jotka vievät ilmeisesti linnan entiseen kellariin, joka on säilynyt yllättävän hyvänä. Täsäs vaiheessa poliisitkin oavt löytäneet triensä paikalle ja käskevät Jeevesiä pysähtymään ja antautumaan, Jeeves liukastuu ja putoaa kellariin juuri kun kello lyö kaksitoista ja katoaa pimeyteen.

Poliisit juoksevat perään ja valaisevat tehokkailla taskulampuilla kellariin johtavia portaita, mutta Jeeves on kadonnut kuin tuhka tuuleen. "Menkää hakemaan hänet sieltä" huutaa johtava poliisi, mutta ketään ei löydy, ei portailta eikä kellarista. Paul, Ivan ja nainen on otettu kiinni, mutta Paul pyytää saada näyttää johtavalle poliisille yhtä valokuvaa. Kun poliisi näkee kuvan, hän on aivan yhtä hämillään kuin Paul oli nähdessään Jeevesin kuvan lehdessä. "Yritättekö te sanoa, että tämä mies joka on tässä kuvassa on sama kuin mikä juuri hetki sitten putosi kellariin?" Johtava poliisi kysyy Paulin kerrottua teoriansa madonrei'istä (tai nyt jo käytännön). "En yritä vaan, olen täysin sataprosenttisen varma, ihmiset jotka ovat tässä kuvassa ovat jo kuolleet aikapäivä sitten, mutta madonreiästä johtuen tämä Jeeves joutui vahingossa tähän aikaan, mutta nyt hän on toivottavasti siinä ajassa mistä tulikin." Poliisit sanoivat tulevansa vielä ottamaan lausunnot myöhemmin, mutta muuten he olisivat vapaita lähtemään.

Kotimatalla, vietyään naisen kotiinsa, kysyi Paul Ivanilta, että "missä karkulaiset olivat

majatalossa sen ajan kun heitä ei näkynyt”. Ivan vain virnisti, että ilmeisesti pari oli ihastunut toisiinsa ja halusivat viettää yhden rauhallisen hetken keskenään ennekuin ero tulisi, mitä motellin huonessa sitten tapahtui, sen tietävät vain itse karkulaiset...

Lumina obscura

Posted in Earl Grey, Sir Twinings, Jeeves at 8:22 pm by Sir Twinings

Pidin toisella kädelläni kiinni Earl Greyn vyöstä ja toisella Lordin enkelinsiivistä samalla kun syöksyimme yhä syvemmälle pimeään. Yhtäkkiä koko maailmamme valaistui ja tömähdimme kovalle, valkealle, hohtavalle... lattialle?

Mutta voi sitä riemua, kun Grey pääsi kapuamaan jaloilleen. Nimittäin hänen maanmainio hovimestarinsa Jeeves oli samassa kasassa meidän muiden kanssa. Siinä sitten olimme, yksi lordi, kaksi paronia ja yksi hovimestari ja puhua pulputimme toisillemme tarinoitamme. Kaikkein omituisin tarina oli Jeevesillä, kun hän kertoi seikkailuistaan Ivanin ja Paulin kanssa. Kovastipa mies kyllä punasteli, ei tainnut ihan kaikkea kertoa meille seikkailuistaan.

Katsoimme Greyn kanssa toisiamme merkitsevästi. Muistin, että hänelläkin oli omat ikkunaseikkailunsa ja päätin omalta kohdaltani jättää keskustelunavauksen sikseen.

Mutta nytpä meillä oli kenties pahin pulma edessämme. Emme näet olleet kertakaikkisen missään. Paikka oli valkoinen valoisa tila, jolla ei ollut rajoja. Jonkinlainen lattia paikalla oli, sillä kävelemään pystyimme kyllä. Juteltuamme lisää Jeevesin kanssa päädyimme sellaiseen oudolta kalskahtavaan lopputulemaan, että ilmeisesti tässä oli nyt sitten kaksi samanaikaista aika-avaruuden madonreikää törmännyt ennen kokemattomalla tavalla ja täällä me sitten toljailimme, paikassa “ei missään”.

Lähdimme kukin laahustamaan tahoillemme ja pian en nähnyt kohtalotovereitani kuin pieninä mustina hahmoina tahoillaan valkeutta hohtavassa tilassa.

Silloin tilaan kiiri Jeevesin hämmentynyt huuto:

- Hoi! Täällä on ovi!

11.20.07

Herkko ja epämiellyttävä uutinen

Posted in Matkalla, Laivalla, Herkko at 1:19 pm by Herkko

Herkko odotteli laivalla paroneita jo saapuvaksi, mutta yhtäkkiä hän kuuli saarelta kamalaa meteliä ja alkoi huolestua. Kohta rannalta tuli vene kohti laivaa ja veneessä oli José, saaren paronin hovimestari, kun hänet oli saatu laivaan, huomattiin hänen vaatteensa olevan riekaleina ja muutenkin ruhjottuna. “Mitä saarella tapahtuu ja missä ovat paronimme?” Herkko kyseli Joséltä kun hänet oli saatu siistittyä.

“Paroni von Richthofen on muuttunut von Knyphauseniksi ja Lordin vaimo on liittoutunut von Knyphausenin kanssa ja jahtaavat juuri Lordia ja arvon paroneita Twinings ja Grey, teidän täytyy auttaa minua muuttamaan von Knyphausen takaisin omaksi itsekseen ja se onnistuu vain että hän lukee Paronien kirjasta erään loitsun. Ongelma on etten tiedä mikä loitsu on ja sen tietäisivät paronit Twinings ja Grey, mutta he ovat kadonneet”. No johan nyt on, ajatteli Herkko. Ei riitä että olemme haaksirikkoisia, ja Jeeves on kadoksissa, nyt ovat jo paronitkin kateissa, mihinköhän tässä vielä joudutaan. “Hyvä on, minä tulen avuksenne, meidän täytyy ottaa joitakin miehiä mukaan laivalta”.

Niin lähti vene takaisin saareen mukanaan Herkko, José ja muutama uskottu merimies, tietämättä mikä heitä saarella odottaisi....

Hear me barons of past, barons of the ancient law.....

Posted in Matkalla, Herkko at 1:59 pm by Herkko

Saavuttuaan satamaan, hovimestarit ja muutamat merimiehet törmäsivät saaren asukkaisiin, jotka selittivät kovin kiihtyneenä jotain mistä Herkko saati merimiehet eivät saaneet selvää. “Mistä on

mahdollisesti kyse” Herkko kysyi Jóselta tämän lopetettua vuoropuhelun paikallisten kanssa. Saaren asukkaat ovat saaneet selville että paroni von Knyphausen ja Lordin vaimo olivat tällä hetkellä edelleen paronin kartanolla, mukaan he eivät uskalla tulla, sillä he pelkäävät von Knyphausenia liikaa, varsinkin kun paroni oli surmannut muutaman asukkaan verenhimossaan. Nyt ei enää voinut perääntyä, paroni piti saada takaisin omaksi itsekseen ettei lisää onnettomia tapauksia tulisi. Toivottavasti paronit Twinings ja tietysti Grey ovat vielä kunnossa, Herkko mietti hiljaisen kulkueen kulkiessa kohti kartanoa.

Kulkiessaan Herkko muisteli mitä hän oli kuullut aikojen saatossa paronin perheessä työskennellessään. “Hetkinen, pysähtykää kaikki” Herkko käski, “nyt minä muistan”. “Muistatte mitä?” José kysyi. “Muistan mitä aikoinaan kerrottiin paroni von Knyphausenista ja loitsusta joka alkoi jotenkin näin: Hear me barons of past, barons of the ancient law. Valitettavasti enempi en muista loistusta, mutta uskoisin sen auttavan meitä”. Nyt täytyisi vain löytää paroni ja saada hänet lausumaan loitsu.

11.20.07

Paroni von Knyphausenin viimeinen yö

Posted in Matkalla, Herkko at 2:36 pm by Herkko

Lopulta tämä sekalainen ja ehkä jopa aavistuksen pelokaskin joukko saapui paronin kartanolle. “Teidän täytyy muistaa että paronilla on pedon voimat joten meidän täytyy olla varovaisia”, José kertasi vielä ennekuin menimme sisään, onneksi merimiehet olivat ottaneet tukevaa köyttä mukaansa. Ei ollut vaikea seurata jälkiä josta paroni ja hänen kumppaninsa olivat menneet, härmä peitti lattiaa.

Lopulta tulimme paronin työhuoneen ovelle, joka oli sijoiltaan, huoneessa istui paroni ilkeän näköisenä ja totesi vain, että “Tätäkö tulitte hakemaan” taputtaen karvaisella ja valtavalla kourallaan paronien kirjaa, vierellä seisoivat kalpeana silmät salamoiden Lordin vaimo. Mikä groteski pariskunta. “Tervetuloa hakemaan täältä, ha ha haaaaa”, paronin nauru kaikui työhuoneen ovesta käytävän jossa se jatkui kaikuaan, niin että jokaisella joukkion jäsenellä meni kylmät väreet

pitkin selkäpiitä. “Sinä siis tiedät pikku salaisuuden kirjasta, Herkkoko se oli?” Tämän sanottuaan paroni nousi ylös ja karjaisten ampaisi kohti Herkkoa, sen verran Herkko kuitenkin malttoi mielensä, että odotti paronin tulevan aivan lähelle, väisti hiuksen hienosti ja samalla pienellä liikkellä huitaisi kepillä paronia jalkoihin, että tämä kaatui ja liukui vauhdilla päin seinää päätä edellä.

Tämä aivan pieni sekasorto antoi sen verran aikaa merimiehille, että nyt he olivat paronin kimpussa. Lordin vaimo taas hyökkäsi hovimestarien kimppuun, samaan aikaan kun Herkko ja José ryntäsivät kirjalle. Onneksi kuitenkin osa saaren asukkaista olivat sittenkin joko uteliaisuudesta tai auttamisen halusta päättäneet seurata laivalta saapunutta joukkiota, että nyt myös he tulivat auttamaan merimiehiä ja hovimestareita. Jonkin ajan kuluttua, olivat niin von Knyphausen kuin Lordin vaimo olivat kiinni ja köysissä. Oli von Knyphausen ilmeisesti saanut jonkun ylimääräisenkin osuman taistelun tuoksinassa, koska meni hetki ennekuin hän oli taas tajuissaan.

Tänä aikana Herkko selaili paronien kirjaa löytääkseen oikean loitsunkirjasta, helppoa se ei ollut, kirja oli kuitenkin paksu ja jotenkin Herkosta tuntui että joku tai jokin seurasi hänen tekemisiään, vaikka ulkona oli lämmin yö, niin silti Herkkoa kylmäsi selatessaan kirjaa. Hear me barons of past, Herkko tavasi, lopulta oikea kohta löytyi, nyt tarvitsisi saada vain paroni lukemaan se.

“No niin paroni von Knyphausen, nyt teidän pitäisi lukea tästä kirjasta yksi kohta”; Herkko totesi. “Minähän en lue mitään, paroni karjaisi, niin että osa saaren asukkaista otti jalat alleen ja merimiehillä oli edelleen täysi työ pitää paroni aloillaan köysistä huolimatta. “Nyt on niin, että tänä yönä te luette tämän loitsun, vaikka se olisi viimeinen tekoni, se on ainoa tapa saada teidät omaksi itseksenne ja toivottavasti myös paronit Twinings ja Grey löytyvät tämän jälkeen.” “Annan teille kaksi vaihtoehtoa, joko luette, tai ette tule näkemään enää ikinä päivänvaloa, aion lukita teidät kellariinne iäksi, saatte aikaa miettiä tämän tiimalasin verran ja aika alkaa nyt”.

Kun aika oli kulunut, paroni lupasi lukea, koska tiesi, että jos ei lukisi, niin hän muuttuisi jossain vaiheessa taas omaksi itsekseen mutta kirous ei haihtuisi ja joku yö olisi taas edessä muuttuminen pedoksi.

“Hear me barons of past, barons of the ancient law. Hear me dead barons of an english tongue. Hear me barons lost in battle, who’s blade did good. Hear me barons of old, hear me barons of lost souls. This night I invoke thee . I summon thee to my arms aid. Hear me barons, a new cause be given. Your body gone now spirit be. Hear me Dead barons I invoke thee. By your spirit blade I invoke you. By your might I invoke you. By your spirit I invoke you. Come now , follow a new cause, I

summon thee. Each of thee I enlist. I invoke you dead barons lost. Hear me and come to my aid. Hear me and fight at my side. Protect me from spirits harm. Fight my battles I say to thee. Hear me Spirits of lost barons , come to my aid, come to my side. Protect me from spirits harm. Protect me from spirits light. I invoke you. I invoke you. I invoke you. I invoke you. I invoke you.

Let my army be done.

Let it be .

Let it be “

Samassa kun paroni oli lukenut loitsun, muuttui hän takaisin omaksi itsekseen, mutta Lordin vaimo, hän ei ollut muuttunut miksikään, siispä hänet pidettiin edelleen köysissä. Mutta missä olivat Lordi, Sir Twinings ja Earl Grey ?

01.27.08

Tarinakone vaatii omansa

Posted in Sir Twinings at 12:45 pm by Sir Twinings

Siinä me taas toljailimme Jeevesin kanssa. Minä Twinings, ystäväni Grey sekä Lordi. Jeeves rumputti keskeltä ei mitään löytyneen oven ripaa. Tässä tuntui olevan ainoa toivomme päästä pois, mutta toivo tuntui hiipuvan, kun tulosta ei syntynyt.

Ovi hohti ympäristömme tavoin valkeaa valoa, sen saumat olivat tiiviit ja kädensijan paikalla oli pyöreä nuppi, josta Jeevesin oli ilmiselvästi vaikea saada otetta.

Aikamme yhdessä tilannetta kummasteltuamme sävähdimme kummaan ääneen, joka tuntui kuuluvan kuin sisältämme.

- Arvon herrat! Tervetuloa Lumina obscuraan! Olette varmasti ihmeissänne paikasta ja toden totta ette olekaan tällä hetkellä yhtään missään. Näin käy, kun viskoo juonenpätkiä sinne tänne, eikä osaa sitoa niitä yhteen. Annan teille kuitenkin vielä mahdollisuuden. Pääsette pois, mikäli osoittaudutte luottamukseni arvoisiksi. Toistaiseksi saatte jatkaa juonianne hetken myös Tarinajargoniassa!

01.30.08

Reikä taskussa

Posted in Earl Grey at 10:55 pm by Earl Grey

Siinä sitä oltiin edelleen owen edessä ja katsottiin kalpeina toisiamme. Yhtäkkiä sanoin “Minulla on reikä taskussa”. Johon Twinings katsoen minua yhtenä kysymysmerkkinä “Niin Earl, niinhän sinulla on, ja jos sallinet, ei varmaankaan ole ensimmäinen kerta.” ja kääntyi pois päin keskustelemaan ja miettimään ulospääsyä ei mistään.

“Niin niin, mutta.....” yritin epätoivoisesti sanoa. “Earl, meillä ei nyt ole valitettavasti aikaa miettiä mitä sille reiälle pitäisi tehdä” sanoivat jo muutkin kuin Twinings. Joten minun ei auttanut muuta kuin ottaa reikä taskusta. Siinä wenyttellessäni mustaa reikää käsissäni, tuli hiljaista ja säpsähdin siihen kun Twinings wieressäni kysyy, “mikä sinulla on arvon ystävä kädessäsi?”

“Reikä, minusta alkoi tuntua jotenkin siltä että kerrankin reiästä taskussa saattaisi olla hyötyä ja uskon näin olevan, ottakaapa kiinni reunoista niin wenytetään lisää”. Siinä kun aikamme wenyttelimme, saimme siitä tehtyä owen kokoisen. “Entäs nyt sitten” kysyi Twinings, “En ole warma, mutta jos laittaisimme sen owen päälle niin, eikös siinä silloin olisi reikä”? wastasin eipäilevästi.

06.09.08

Reikä oveen ja paluu oikeaan aikaan

Posted in Earl Grey, Matkalla at 12:06 pm by Earl Grey

Saimme yhteistuumin venytettyä reiän oven päälle ja hetken näytti jo siltä ettei mitään tapahtuisi. Mutta sitten, yhtäkkiä ovi ikäänkuin hävisi ja näimme Paroni von Richthofenin kellarin. Sanaakaan sanomatta koko joukkio siirtyi reiästä läpi. Samaan aikaan ylhäältä rappusista kuului hirvittävä mekastus, Lordi meni aivan kalpeaksi “Vaimoni”. Lordin vaimo rynni alas rappusia, huomasi

Lordin ja ennenkuin kukaan ehti tajuta, oli Lordin vaimo tönäissyt miehensä reiästä takaisin Lumina Obscuraan. Itse vaimokin lensi samalla ja reikä meni umpeen.

Siinä sitä oltiin ja katseltiin toisiamme hölmistyneenä, taas oli yksi joukosta pois, portaita alas tuli seuraava joukkio, etunenässä Herkko ja Paroni von Richthofen aivan kannoilla. “Arvon paronit ja Jeeves, mistä te siihen tulitte” kyseli hölmistynyt Herkko “ja minne Lordin vaimo meni?”

“Tuonne” osoitin sormella seinää, jossa vielä jokin aika sitten oli reikä. Herkko katseli minua kuin suurempaakin muukalaista, pyysi Sir Twiningsin sivuun, joka heti puolusti sanomalla; “Earl kertoo aivan totta, mutta miten se on mahdollista, siitä voimme sitten keskustella lisää myöhemmin, uskon Lordin pärjäävän Lumina Obscurassa vaimonsa kanssa, hänhän oli jo siellä. Muutakaan emme valitettavasti voi heidän eteensä tehdä.”

“Paroni von Knyphausen!” tuli kuin samasta sususta, minulta ja Sir Twiningsilta. Herkko kuitenkin rauhoitteli ja kertoi kaiken mitä oli tapahtunut. Loppuilta vietettiin paroni von Knyphausenin, anteeksi, siis Paroni von Richthofenin kartanossa. Seuraavana aamuna alkoi uudelleen laivan korjaus. “Jokohan tästä kohta päästäisiin jatkamaan matkaa kohti Kiinaa,” totesin aamulla laivalle päästyämme Twiningsille. “Eiköhän ystäväiseni, eiköhän” Twinings vastasi ja jatkoi tee nauttimisesta kuulaassa aamuauringossa, kun kyläläiset ja merimiehet olivat jo ahkeroinnassa laivan korjauksen kimpussa. Jeeves oli edelleen aavistuksen hämmentynyt kaikesta kokemastaan. Kirjoittajan huomautus, kuten tiedämme Lordi otti ja voitti euroviisut vuonna 2006, eli ei hänelle mitenkään ihan hirveän huonosti käynyt. Miten hän Suomeen lopulta päätyi, sitä sivät historiankirjat kerro.

06.09.08

Vihdoinkin matka jatkuu

Posted in Earl Grey, Matkalla, Laivalla at 2:22 pm by Earl Grey

Kuukauden päivät siinä meni, mutta kiitos Paroni von Richthofenin ja kyläläisten laivamme on nyt - jos mahdollista - jopa paremmassa kunnossa kuin koskaan. Ystävällinen Paronimme ei suostunut

ottamaan mitään maksua kaikesta tavarasta jota häneltä saimme. Nyt olivat laivan vesisäiliöt täynnä (unohtamatta Listán Negro ja Negramol rypäleistä tehtyjä hienoja punaviinejä). Ruokaa oli yllin kyllin ja muutama kyläläinen oli opettanut meille kuinka kalastaa isosta laivastamme, joten tulisimme saamaan myös kalaa vaihteeksi.

Oli aika hyvästellä Paroni von Richthofen ja kyläläiset, Jeeveskin oli innokkaana vilkuttamassa kyläläisille, ehkä jopa yli.innokkaasti, mikähän oli miehellä mielessä, oli viimeaikoina viihtynyt kylässä “asioilla” enemmän kuin olisi aina ollut tarpeen, vanha kettu. “No niin Jeewes, aika palata takaisin päiväjärjestykseen, käyhän järjestämässä meille teetä ruokasaliin, tulemme Sir Twiningsin kanssa hetken päästä”. Myös vanha kunnan kampittaja Herkko, meni ilman eri käskyä mukaan. “No niin arwon paroni ystäväiseni, matka jatkuu ja Kiinan suunnattomat teewarannot odottavat, seuraava pysähdyspaikkamme on Etelä-afrikka”, toivottavasti pääsemme sinne ilman kummelluksia.” Laivamme lipuessa hiljalleen kohti ulappaa, siirryimme Twingsin kanssa nauttimaan aamupäivä teetä ruokasaliin.

06.12.08

Huokailuja

Posted in Sir Twinings, Laivalla at 8:56 pm by Sir Twinings

Syvä huokaus käy mielessäni, kun katselen ystäväni, kelpo paroni Earl Greytä hänen ummistaessaan nautinnollisesti silmänsä ja nauttiessaan camellia sinensiksen hienostuneen täyteläisestä mausta. Olemmepa todella kohdanneet seikkailuja ja vastuksia matkallamme kohti idän ihmeitä.

Jospa hetken saisimme viettää lipuvaa laivaelämää ennen kuin saapuvat jälleen nuo tulevat tuntemattomat seikkailun melskeet kohisten kohdallemme. Jos olisin elänyt myöhempien aikojen Lordin vuosina, olisinpa saattanut uppoutua mp3-soittimineni podcastien maailmaan kuunnellen kenties sellaisia ohjelmia, kuten Tukevasti ilmassa, Tuomas Enbuske, Maailmanpolitiikan arkipäivää tai vaikkapa Sata vuotta eduskuntavaaleja. Nyt ei kuitenkaan sellaisia nautintoja aisteilleni suotu, joten käänsin katseeni liplattaviin aaltoihiin ja nuuhkin camellia sinensiksen mieltä

sulostuttavaa aromia.

Hyvää elämää tämäkin!

Palasin katseineni Greyhin, joka maiskutteli teen makua suussaan.

“Kuulehan ystäväni...” aloitin mietteliäällä äänellä.

07.19.08

Ajatuksia Kiinasta

Posted in Earl Grey, Laivalla at 12:07 am by Earl Grey

“Mitä muuta olit ajatellut tehdä Kiinassa kuin hakea teetä, teen haku kait ei ollut ensimmäinen ajatuksesi tälle matkalle lähdettäessä?” Kysäisi kuin ohimennen Sir Twinings maistellessaan hyvin haudutettua teetä. “Kyllä kai sinä ystävä hyvä muistat viimeisen matkamme jolloin tapasin tämän teemyyjän tyttären. Häntä minä olen menossa tapaamaan, jos totta puhutaan. Minkä sitä mies sydämellen woi.” “Waikewn ole häntä koskaan wirallisesti tawannut, niin - totta wiekөөn ystävä hyvä- olen tawannut hänet salaa muutamia kertoja, en wain ole kertonut asiasta kenellekkään tähän mennessä. Aion wiedä hänet maasta ja tulen tarwitsemaan siinä apuasi, hyvä ystäväni.

“Uskoisin sinun pystywän pidättelemään sopiwassa kohdassa tee-keisaria, että saan kiidätettyä tee-keisarin tyttären laiwalle.” “Tämä tulee olemaan minun osalta viimeinen matka Kiinaan jos wain saan hänet waimokseni”

Permalink

1 Comment »

Iines said,

July 19, 2008 at 5:25 pm

Pidän peukkuja! :)

07.19.08

Pysähtyminen Kap Kaupunkiin

Posted in Earl Grey at 12:22 am by Sivustakatsoja

Viikkojen purehtiminen alkoi ottaa yhden jos toisen hermoille, lähtiessämme Paroni von Richthofenin luota kaikki oli hyvin, mutta tuulet eivät olleet matkamme aikana koko ajan suotuisat joten olimme joutuneet matkaamaan Kap Kaupunkiin pidemmän ajan kuin oli alunperin tarkoitus. Nyt kuitenkin alkoimiehistö olla kapina mielialalla, koska ruoka ja juoma ei ollut enää ensiluokkaista. Arvaahan sen kun on purjehdittu useampi viikko.

Meillä oli täysi työ Sir Twiningsin kanssa pitää miehistö kurissa, mutta onneksi meillä oli vielä viiniä edellisestä pysähdyksestä jäljellä, joten saimme onneksemme silä meihistön hieman rauhallisemmaksi, mutta ei sekään kestäisi ikuisuuksiin.

Onneksi Etelä Afrikan Kap kaupunki tuli näkyvin ja pääsimme maihin ilman suurempia vahinkoja, mitä nyt muutama matruusi päätti jäädä maihin ja yrittää seuraavalla jonnekin Eurooppaan menevään laivaan. Matkaa olisi vielä Kiinaan, joten kaikki miehistö olisi tarpeen. Onneksi Sir Twinings wanha kettu, osaa järjestellä ja puhua. Hän sai puhuttua muutamia Suomalaisia merimiehiä jotka olivat odottamassa laivaa Suomena suuntaan, meille mukaan Kiinaan.

11.01.08

Täysin purjein kohti Kiinaa

Posted in Sir Twinings, Matkalla, Laivalla at 11:17 am by Sir Twinings

Vihdoinkin tunsin olevani elossa. Laiva oli täynnä pelottomia ammattimiehiä, jotka jokainen tunsivat oman paikkansa ja tiesivät tehtävänsä. Hengitin syvään sisääni suolaista raikasta meri-ilmaa. Purjeet pullottivat ja matkamme jatkui Afrikan itärannikkoa pitkin kohti Madagaskaria. Matkamme soljui kuin itsestään ohi silmiä hivelevien maisemien ja saatoimme tarkkasilmäisinä

nähdä rannikolla noita mustia alkuasukkaita, joiden elämänpiiristä olimme ystäväni, korkeasti siwistyneen paroni Earl Greyn kanssa ah niin kaukana. Kuitenkin siinä silmäillessämme tunsimme kummatkin outoa vetoa noihin huolettomiin weikkoihin.

No matkamme kuitenkin jatkui, kohti monille tuntemattomia vesiä. Olo meillä paroneilla oli kuin menneiden ja tulevien aikojen tutkimusmatkailijoilla, jotka kohottavat katseensa yhä kohti uusia ennen tavoittamattomia horisontteja. Matkallamme tulisimme kohtaamaan uusia tuttavuuksia, aivan kuten vaikkapa Lisää linkki -linkkihakemisto tulisi joskus tulevaisuudessa niitä tarjoamaan, mutta tulevaisuuden tavoilla. Oi, edes aasin silta ei voisi meitä paremmin kuljettaa, kuin tämä oiva purtemme.

Voi kun olisin silloin tiennyt, että Madagaskar oli nyt meidän aikanamme merirosvojen pesäpaikka. Jos minulla olisi ollut pääsy Wikipediaan, olisin saattanut olla kuullut James Plaintainista...

11.04.08

Madagaskar lähestyy

Posted in Earl Grey, Matkalla, Laivalla, Madagaskar at 11:06 am by Sivustakatsoja

Aikamme matkustettua kapteeni ilmoitti meille Madagaskarin saaren lähestyvän, joten päätimme ottaa sen seuraavaksi pysähdyspaikaksemme. Voi kunpa olisimme päättäneet toisin. Kaikki näytti liiankin rauhalliselta, johtuen sankasta sumusta joka oli yllättänyt meidän lähestyessä Madagaskarin saarta ja Toamasinan kaupunkia. Pääsimme hitaasti kulkien satamaan ja huomasimme samassa olevamme merirosvojen laivojen piirittämänä.

Nyt ei auttanut muu kuin antautua ja antaa merirosvojen vallata laiva, jotka purjehtivat kokenein ottein laivan satamaan. Miehistöämme ei onneksi lahdattu, kuten olisi voinut käydä, jos olisimme alkaneet taistella vastaan, mutta totesimme sen hyödyttömäksi suuren ylivoiman edessä.

Päästyämme satamaan, meidät (siis minut ja Sir Twinings) vietiin satamassa olevaan suurehkoon rakennukseen ja sillä välin miehistö lukittiin ruumaan. Meidät käskettiin istumaan ja odottamaan herraa saapuvaksi....

02.01.09

Ei herkkuja vailla

Posted in Sir Twinings, Matkalla, Madagaskar at 9:15 pm by Sir Twinings

Siinä vankeina istuskellessaame kumpikin äimistyimme, kun orjien vuo alkoi sankkana virtana kantaa eteemme ällistytettäviä herkkuja. Olimme kuitenkin kumpainenkin niin puulla päähän lyödyn nälkäisiä, ettemme voineet kuin alkaa ahnaasti lappaa suihimme rypäleitä, paahtopaistia, kastikkeita ja muhkeita rapuja.

En kuitenkaan voinut olla katsahtamatta Earl Greyn kumpua, joka toki oli pienentynyt matkan rasiuksista, mutta oli edelleen paronimaisen muhkea. Jos olisin ollut ilkeä ja tulevaisuudessa, olisin nykäissyt toveriani hihasta ja pyytänyt tätä laskemaan painoindexinsä, mutta olinhan tahdikas paroni ja vieläpä joviaalikin.

Herra onkin madame

Nyt olimme saneet syödyksi, minä ja sir Twinings, erinäisiä herkkuja

Näiden syöntimenojen jälkeen meidät kohtuu wäkiwalloin nostettiin pystyyn. Odotimme jo taas kerran pahinta, eli päivämme olevan luetun. Näin ei ollut, ainakaan vielä tällä kertaa. Pimeän nurkkaan, meistä oikealle tuotiin tuoli, istui hahmo, jota ainakaan minä en pystynyt hahmottamaan, mutta jota kohtaan miedän tuli ilmaista kunnioituksemme ja änestä päätellen olimme erehtyneet pahemman kerran, herra olikin rouvaÖ..

Piratismia

Jos aikoinaan oli piratismi kunniaasaan, niin olemme saaneet lukea lehdistä, myös edelleen tänä päivänä esiintyy piratismia. Ei pitäisi Suomen puuteollisuuden olla huolissaan puun hinnasta ja menekistä, kun kerran puutavaralastissa ollut laiva kaapataan ja Venäjän sotalaivasto on auttamassa

etsinnöissä. Mutta, nyt takaisin tarinaan.

Hahmo joka oli tosiaan tullut luoksemme mässäilyämme aikana, aloitti hiljaisella - lähes narisevalla-änellä tivaamaan aikeitamme. Mitä teimme hänen - Madame Chingin - vesillä, oliko aikeenamme mahdollisesti yrittä jollain tavalla ujuttautua hänen ooppium ja piratismi bisnekseen?

Tässä kohtaa minulla, walitettawasti, loppui kärsiwällisyys, ja kiwahdin paronille ennenkuulumattomaan tapaan, Arwon rouwa, emme tiedä kuka olette, ja en aio keskustella kanssanne tämän enempä, jollen saa tieä kenen kanssa olemme tekemisissä. Vai mitä arwon ystäwäni sir Twinings?

Madamen esiinmarssi

Sanomiseni jälkeen tuli hiljaista, jos ei lasketa hiljaista murinaa ja miekoista lähtevä pientä äntä kun niitä ujutetaan ulos huotrasta.

Hyvä on, te olette joko rohkea, tyhmä tai molempiä, kuului hämärästä.

Mitä sinä nyt menit tekemäni? Sir Twinings sihahti vieressä vihaisena...

Hahmo nousi ylös ja tuli eteemme, samaan aikaan myös tuoli tuotiin hänen alleen, me jouduimme edelleen seisomaan. Olen Madame Ching, nyt haluan tietä keitä te oikein olette ja millä asiolla olette vesilläni?

Minun olisi warmaan suotawaa aloittaa, kun kerran tähän satamaan halusin ja olen syyllinen tämän matkan toteutumiseen, olen Parin Earl Grey ja tämä herrasmies tässä wieressäni on Sir Twinings, paroni hänkin. Olemme matkalla Suomesta Kiinaan, tekemän kauppaa teestä, meillä ei ole mitän tekemistä opiumin tai piratismi kanssa, eikä meitä woisi moiset wäheämpä kiinnostaakaan. Tulimme satamaanne ajatuksena laiwamme ruoka ja juomawarannon täydentäminen.

Näiden merkintöjen jälkeen matkamme vielä jatkui, pääsimme Kiinaan ja kohtasimme sielläkin uskomattomia juonenkäänteitä. Walitettavasti vain kaikki muistiinpanomme huuhtoutuivat mereen paluumatkalla ja saimme ongittua vain osan talteen. Jäljelle jääneistä saimme koostettua sen, minkä saimme.

Teidän,

Sir Twinings

Earl Grey